

અહુદ્વારા

કાળી

ચ્ય

❖ પંચ : 26 ❖ અંક : 6

❖ S.No. : 423 ❖ તા. 16-9-2020 ❖ સાટેમ્બર

દૂદક નકલ : રૂ. 6/-

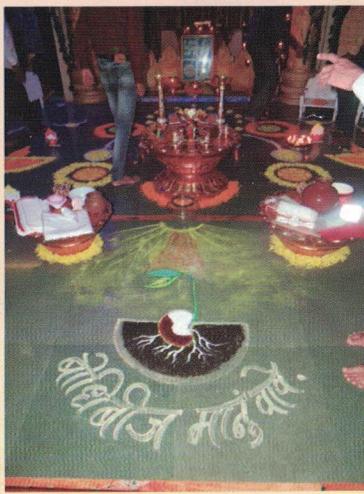
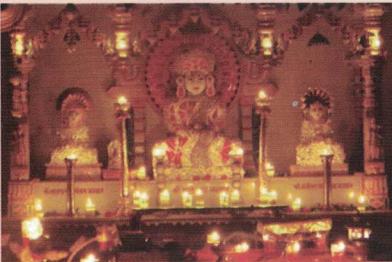
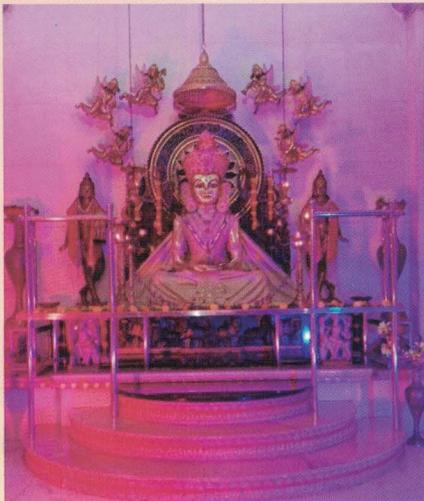

જૈન એલર્ટ ગ્રુપ દ્વારા લોકડાઉનમાં યુવાનો દ્વારા વિવિધ એક્ટિવિટી

જૈન એલર્ટ યુવાનો દ્વારા અબોલ જીવને રોટી વિતરણ

શાહપુર તીર્થમાં પર્યુષણની ભવ્ય અંગરચના

સોજન્ય : માતુશ્રી શોભનાભેન અમરીષભાઈ શાહ, ઉ. ભાવિન, શ્રેષ્ઠુંજ

ગુરૂજી પ્રાર્થના

વર્ષ : 27 ♦ અંક : 1
S.No. : 423 ♦ વિ.સ. 2076
તા. 16-9-2020 ♦ સપ્ટેમ્બર

: માલિક :

અર્બદ ધ્રમ મ્રભાવક ટ્રસ્ટ
૧૭, ઈલોરા પાર્ક, જૈન દહેરાસરની સામે,
નારાણપુરા ચાર રસ્તા, અમદાવાદ-૧૩.
ફોન : 079-2768 1317

૨૪૩, પંચરલ બીલીંગ, રજે માળ,
એમ.પી.માર્ગ, ઓપેરા હાઉસ, મુંબઈ - ૪.
ફોન : ૦૨૨-૨૩૬૩૧૫૬૪, ૨૩૮૦૮૬૨૧
manasmandirtrust@gmail.com
www.shreejainalertgroup.org

તંત્રી-મુદ્રક-પ્રકાશક
કલ્પેશભાઈ વિ. શાહ
અમદાવાદ

ટાઈપ સેટીંગ
સમયક ડિગ્રીઝીન એન્ડ પ્રિંટ
અમદાવાદ

મુદ્રક
સર્વોદય ઓફિસેટ
અમદાવાદ
મો. : 98245 15514

આજીવન લવાજમ : રૂ. ૫૦૦/-
છૂટક નકલ : રૂ. ૬/-

પ્રાર્થના સંવેદના

હે કરુણાસાગર ! કોરોનાની આ મહામારીએ આખા વિશ્વનો આર્તદ્યાનમાં નાંધું છે ! ઘર ઘરમાં ભય વ્યાપી ગયો છે. કોઈ ચિંતાથી મુક્ત નથી. મોટા મોટા મહાનગરો ધમધમતાં હિતાં. અત્યારે ચૂપ થઈ ગયા છે. બધા જ ઘરમાં ભરાઈ ગયા છે. પ્રભુ ! તું ય બાકી નથી. તારા મંદિરો - દેવલો - મંજીદો - ગુરુદ્વારાઓ અને જિનાલયોને તાળા લાગી ગયા છે.

જ્યારે વિશ્વ આખું ભર્યું કર્મકર મુશ્કેલીમાંથી પસાર થઈ રહ્યું છે ત્યારે તું કેમ ઉંઘે છે ? તે સમજાતું નથી. અમારું એવું તે કચું પાપ ઉદ્યમમાં આવ્યું કે, કર્મસત્તા ટ્રોટપ નિર્દોષ માનવોને ઉપાડી રહી છે અને તે ય હજારો... લાખોની સંખ્યામાં ? સાંભળ્યું છે, જ્યારે પૃથ્વી ઉપર પણો ભાર વધી જાય છે ત્યારે કર્મસત્તા મૃત્યુનો એવો કોરડો વિંઝ છે કે તેમાં નિર્દોષો પણ હોમાઈ જાય છે ! તે કોરડો વાયરસ રૂપે, ભૂકૂપ રૂપે કે સુનામી રૂપે હોય છે.

હે દીનાનાથ ! હવે તો હંડ થઈ ગઈ છે. ચાર ચાર મહિનાથી ચાલતો મોતનો આ સિલસીલો હવે જોવાતો નથી. તું હવે ઊઠ-જાગ, લોકો હવે તો ધર્મ કરવા લાગ્યા છે. તેની કદર કરીને પણ તું મંદિરમાંથી બહાર નીકળી અમને બચાવ ! જેથી અમે તારી ભક્તિ કરી શકીએ. પ્રભાની હું તને પ્રોમીસ આપું છું કે હવે પછી મારું જીવન ઓછા પાપથી ચલાવીશ. બીજારૂરી પાપો નહીં કરું.

ભારતની પ્રજામાં આર્ય સંસ્કૃતિના મૂળ ઉંડા છે. એવું લાગ્યા વિના રહેલું નથી. કહેવાય છે, આપાત્ત કાલે માણસનો સ્વભાવ બહાર આવે છે. કોરોના મહામારીના કાળમાં, મોતના ભયંકર તાંડવ વચ્ચે પણ અનેક જગ્યાએ માનવતા-મહામાનવતાના દર્શન થયા.

ગરીબો, મજૂરો, નિઃસહાય લોકોને જોઈ અનેકોના અંતરમાં દયા, કર્માણા, અનુકૂંપાનો દીવો પ્રગટ્યો. સરકારથી લઈ સામાન્ય માણસ પણ પરોપકારમાં તત્પર બન્યો. અનેક ડોકટરો, વોરિયર કાર્યકરો પણ પોતાનું કર્તવ્ય ઉપરાંત લોકોના જાન-માલ બચાવવા માણસાઈથી ઉભરાવા લાગ્યા. જ્યાં ગામ હોય ત્યાં ઉકરડો પણ હોય તે ન્યાયે કચ્ચાં જનતાને લુંટવાના બનાવો પણ બન્યા. તેથી તો સારાની કિંમત અંકાય છે !

મંદિરમાં રહેલા ભગવાન અનેક પુણ્યવંતા લોકોના અંતરમાં જઈ બેઠા. તેમના ભારા જીવદયા, અનુકૂંપા, સહાય, સાધભિકભક્તિ, સાધુભક્તિ આદિ અનેક કાર્યો પ્રભુએ કરાવ્યા. મંદિર બંધ થયા તો ધાર્મિક લોકોના ઘર મંદિર બન્યા. ફરજીયાત આવી પડેલા અવકાશમાં આબાલવૃદ્ધો ધર્મ કિયાઓમાં જોડાયા. પાપો બંધ થયા. વાતાવરણ શુદ્ધ થવા લાગ્યું છે. કોરોના કેવી રીતે જશે તે ખબર નથી. પરંતુ લોકોની આ ધર્મભાવના જ તેમને કોરોનાથી બચાવશે તે નક્કી છે. આપાત્તકાળમાં પણ ખરેખર ધર્મ જ કર્તવ્ય, ઉપાદેય બને છે, બીજુ પછી.

હેમસૂત્ર

બીજા પ્રત્યે 'આ તો પારકા છે' એવો બોધ (પારકાપણાનો બોધ) ગંધા કરાવે છે. જ્યારે 'મારા પણાનો' બોધ બીજા પ્રત્યે ગંધાના પ્રસંગે પણ સમાધાન કરાવે છે. માટે સહુને પોતાના સમજુ ચાલો.

સુરિપુરંદર ભગવાન હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજા યોગપૂર્વ સેવાના કર્તવ્યો અંતર્ગત યોગસિદ્ધિમાં પ્રયત્ન કરવાની વાત કરી રહ્યા છે.

આપણે અહીં યોગ બીજોની વાત ચાલી રહી છે. જેમાં પહેલું યોગબીજ 'જિનેષુ કુશલં ચિત્તં' કહ્યું. પ્રભુ મહાન લાગે, પ્રભુ માટે અત્યંત અહોભાવ જીગ એવો અહોભાવ, એવી પ્રીતિ કે પ્રભુ સર્વસ્વ લાગે, તેમના પૂજન અર્થન માટે, તેમની સેવા માટે પોતાની સંપત્તિનો સદ્ગ્યય કરવાનું મન થાય. પ્રભુ માટે તમામ સંપત્તિ ન્યોગાવર કરવાનું મન થાય. આ છે દ્રવ્ય સંકોચ, જેની વાત થઈ.

સંકોચ એટલે દ્રવ્યથી સદ્ગ્યય કરવો તે અને ભાવથી શરીરનો શ્રમ વગેરે લેવો તે છે.

દ્રવ્યસંકોચ એટલે બાહ્યદ્વયો અને શરીર સંકોચ બે પ્રકારે છે. જેમાં પ્રભુ પૂજા માટે પોતાના ઉપભોગની સામગ્રીમાંથી ઉત્તમ વસ્તુઓ કાઢી પ્રભુના ચરણો ચડાવવી તે.

અજૈન રામાયણનો એક પ્રસંગ છે. શબ્દરી ભીલદીએ શ્રીરામ માટે પોતાના બોરમાંથી ઉત્તમ બોર વીણી વીજીને કાઢ્યાં. વળી કદાચ ખાટાં ન હોય તે માટે ચાંચી ચાંચી મીઠાં મીઠાં બોરથી શ્રીરામની આગતા સ્વાગતા કરી. આ શબ્દરી પણ રામની સાથે રામાયણ જેવા મહાન ગ્રંથના પાને અંકિત થઈ ગઈ. પ્રભુની પૂજા વિધિપૂર્વક અને અતંરના અહોભાવપૂર્વક થાય તો તે પૂજા પૂજાયોગ બને. પ્રયંદ પુષ્યબંધ કરાવવા સાથે ચિક્કાર કર્મનિર્જરા કરાવે. પૂજા માત્ર વૈજ્ઞાનિક નહિ પણ પરાવેજ્ઞાનિક પ્રયોગ છે. પૂજા કરવા દ્વારા તમે તમારી નાશવંત ભોગ સામગ્રી પ્રભુને ચાડાવી શાશ્વત સુખને તમારા અંતરમાં ટ્રાન્સફર કરો છો. તમે જેટલી ઉત્તમ વસ્તુ અને ઉત્તમ ભાવ પ્રભુના ચરણો ચડાવશો તેટલી ઉત્તમ પ્રભુતા અને ઉત્તમ સુખોની પરંપરા તમને મળે છે. આ બધું માંગવાની ચીજ નથી. ઉલટું માંગવાથી તો ફળ મર્યાદિત થઈ જાય છે.

'ગીવ એન્ડ ટેક' તે દુનિયાનું સૂત્ર છે. અહીં આ સૂત્ર વિશેષ રીતે ખુલે છે. થોડું આપો અનંત મેળવો! તે થોડું પણ ઉદારતાથી, અહોભાવ પૂર્વક, સેવકભાવે આપો તો તેના બદલામાં મળવાની ચીજોના ગુણાકાર થાય.

પ્રભુ એક એવું એશ્વર્ય છે જેનો જોટો દુનિયામાં નહિ મળે. દુનિયામાં તમે કોઈને ગમે તેટલી ઉત્તમ ચીજ આપશો તો સામે તે વ્યક્તિ તરફથી તમને મળનારી ચીજ ભલે ગમે તેટલી ઉત્તમ

હોય પણ તેની ઉપર કાળ મર્યાદા તો લાગેલી જ હશે. તે ચીજ ગમે ત્યારે નાશ પામવાની છે. અરે! કોઈ અધિકાર્યક દેવ પણ તમારા ઉપર પ્રસત્ત બની ગયા અને તમને માંગવાનું કહે, તમે દુનિયાની તમામ ઋષિ કદાચ માંગી લો અને મળી પણ જાય અને સ્વર્ગના સુખો પણ તે દેવ તમને આપી દે પરંતુ તે તમામ સુખો કે ચીજો એક દિવસ પૂરી થઈ જવાની, કારણ તેનો સ્વભાવ જ નાશવંત છે.

શાશ્વત ચીજો આપવાની શક્તિ અને સામર્થ્ય માત્ર પ્રભુમાં જ છે. પ્રભુના ધર્મમાં જ છે. ધર્મ પાસે બધું જ છે. ભૌતિક સામર્થ્ય પણ અકલ્ય છે. તેમ આધ્યાત્મિક સામર્થ્ય પણ ટોચ કક્ષાનું છે.

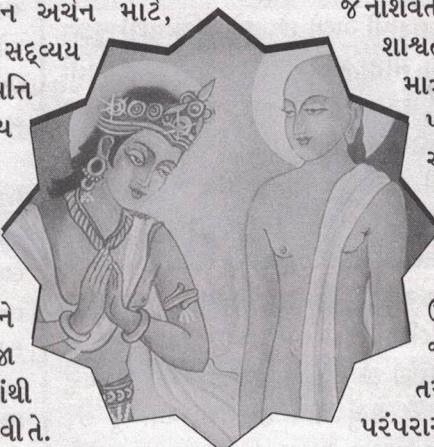
પરમાત્માને તમે થોડુંક જ ભલે આપો, તે ઉત્તમ ચીજ શુદ્ધભાવથી, ઉદારતા-પૂર્વક અને અતંત અહોભાવપૂર્વક જો આપેલું હશે તો તેના બદલામાં પ્રભુ તમને એવા સુખો આપશે. જેનાથી તમને પરંપરાને શાશ્વત સુખની પ્રાપ્તિ થાય.

દ્રવ્ય સંકોચ : પ્રભુભક્તિ કરવા પોતાના દ્રવ્યનો ઉદારતા-પૂર્વક સદ્ગ્યય કરવો તે છે. જેમાં પૂજા માટે દૂધ, કેશર, ચંદન, પુષ્પો, વસ્ત્રો, ધૂપ, ધી, વરખ, આભૂષણ વગેરે તથા પ્રભુના ગૃહ જિનાલયથી લઈ શિખરબંધી જિનાલય બનાવવા સુધી, વળી પ્રભુની સુંદર પ્રતિમા ભરાવવા સુધીની તમામ સામગ્રી ઉત્તમ વાપરવા દ્વારા પોતાની સંપત્તિનો સદ્ગ્યય કરવો તે શ્રેષ્ઠ આરાધના છે.

વળી લોકો પરમાત્માની ભક્તિ-પૂજા કરી શકે તે માટે પ્રભુના પ્રસંગો ઊભા કરવા. પાંચ કલ્યાણકોની ઉજવણી કરવી વગેરે દ્વારા જગતમાં પ્રભુનો પ્રભાવ વધારવા પોતાની સંપત્તિનો સદ્ગ્યય કરવો. લોકો પ્રભુને પૂજે, માને, સત્કારે તે માટે પ્રવચનો કરવા, કરાવવા, તેમાં થતો સદ્ગ્યય તે દ્રવ્યસંકોચ છે. જે અનેકોને માટે યોગબીજનું કારણ બને છે.

શરીર સંકોચ એટલે ધર્મ આરાધના કરતાં શરીરને કિયાયોગમાં જોડવું. ઊભા ઊભા ખમાસમણા આપવા, યોગ મુદ્રાઓ સાથે સૂત્રો બોલવા. કાયોત્સર્વમાં નિશ્ચલ ઊભા રહેવું. પરિસહો સહન કરવા. ટૂંકમાં ધર્મ આરાધના કરવા શરીરની સુકુમાલતા છોડી, પ્રમાદ છોડી શારીરિક શ્રમ-પરિશ્રમકરવો તે શરીર સંકોચ છે.

શરીરનો ધર્મકિયાઓમાં ઉપયોગ કરવાથી કાયશુદ્ધિ થાય છે. તેનાથી ભવાંતરમાં બળ અધિક મળે છે. અરે આ ભવમાં

પદ્ધતેના ફળ મળે છે.

કિયાઓમાં પણ વ્યાયમનું વિજ્ઞાન જોડાયેલું છે. જેમકે એક ખમાસમણ સતત સંડાસપૂર્વક (વિધિપૂર્વક) આપવાથી ૮૪ પ્રકારના વ્યાય થાય છે. તેથી ભૌતિક શરીરને પણ ફાયદો થાય છે. શરીર કસાય છે. સવારનું કે સાંજનું પ્રતિકમણ કરનારે ૫૦ ઉપરાંત ખમાસમણ દેવા પડે છે. જો આ કિયા વિધિપૂર્વક થાય તો ચડી પહેરી દરિયા કિનારે દોડવા ન જવું પડે. ઓટોમેટિક ચરબી ઉત્તરવા લાગે અને તે ધર્મકિયાઓથી પુષ્યબંધ થાય તે અલગ એટલે ધર્મ આરાધના માટે દ્રવ્ય સંકોચ અને શરીર સંકોચ કરવો જોઈએ.

ભાવસંકોચની વાત : સંસાર પ્રત્યે તમારો જે આદર પડ્યો છે, જે બહુમાન તમે સંસારને આપો છો અને જેટલો તમને સંસારની કિયાઓમાં રસ પડે છે તેનાથી અધિક આદર, અધિક બહુમાન જો ધર્મ ઉપર, ભગવાન ઉપર થાય, તેમાં અધિક રસ પડે, પ્રેમ જાગે, લાગડી થાય તો તે ભાવ સંકોચ છે.

પ્રભુ કરતાં (ધર્મ કરતાં) દુનિયાની કોઈ ચીજ કિંમતી ન લાગે. કોઈ ચીજ વહાલી ન લાગે. આવું પ્રભુજી પ્રત્યેનું ઉતૃષ્ટ બહુમાન, પ્રભુની સ્મૃતિ હદ્યમાં સતત રહ્યા કરે, જડ પદાર્થો ઉપરથી બહુમાન, પ્રેમ-લાગડી ઉરી જઈ બધું પ્રભુ તરફ પેદા થાય, પરિવાર ઉપરથી પ્રેમ-મમતા ઉઠાવી લઈ પ્રભુમાં જોડવું તે ભાવ સંકોચ છે.

આ બધું કયારે થાય ? જો ભગવાન મહાન લાગે તો ! પુત્ર વહાલો લાગે છે તો તેના માટે બધું કરવા તેયાર, તે ખૂલ કરે તો માફ કરવા પણ તેયાર. પુત્ર તમારી નજર સામે જ રહેવો જોઈએ, કલાક બે કલાક ન ટેખાય તો તમે બેયેન બાંની જાઓ, દીકરો ક્યાં ગયો ? હજુ કેમ આવ્યો નથી ? આ મમતા ને લાગડી પ્રભુમાં જોડાય ત્યારે પ્રભુ સાથે પ્રીત થાય.

યોગનો રાજમાર્ગ પ્રભુ સાથેની પ્રીત છે.

ઉપરોક્ત વાક્ય પૂર્યપાદ કલાપૂર્ણ સૂરીશ્રણ મહારાજાનું છે. તેઓશ્રીની પ્રભુપ્રીત શ્રીસંધમાં જાણીતી છે. જિનાલયમાં જવાનો સમય નક્કી હોય, નીકળવાનો સમય નહિ, એવી પ્રીત જામે કે જાણે ભગવાન સાથે સત્વન, સ્તોત્રોના માધ્યમે વાર્તાલાપ કરે. નવકારશી પણ ચાલી જાય, પોરિસી પણ ચાલી જાય અને ક્યારેક સાફ્પોરિસી પણ થાકી જાય પરંતુ તેઓ ન થાકે. પ્રીતમ સાથે પ્રીત કરવામાં કોઈ થાકું જાણ્યું નથી ! તેઓશ્રીના પુસ્તકો વાંચશો તો ખબર પડશે કે તેઓશ્રી પ્રભુને કેટલા મહાન માનતા હતા. જેથી આટલી પ્રીત ઉભરાતી હતી. તેઓશ્રીના લંખાણો અને સંવેદનાઓમાંથી પ્રભુ સાથે પ્રીત કરવાની ચાવીઓ તમને મળશે.

પ્રભુ પ્રત્યે અહોભાવ જાગે પછી ધર્મની (પ્રભુએ કહેલી)

તમામ કિયાઓથી યોગબીજ આત્મામાં વવાય.

કુશલચિત એટલે શું ? પ્રભુ પ્રત્યે પ્રીતિ, આદરવાણું ચિત્ત તે કુશલચિત આવા ચિત્ત સાથે થતી યોગકિયાઓ યોગ લાવવા સફળ બને. ભગવાન મહાન લાગે તે માટે શું કરવું ?

તમારી સોસાયટીમાં અમીતાભ બચ્યન આવ્યો હોય તો તેને જોવાની, તેની સાથે વાત કરવાની તમારી ઉત્કંઢા કેટલી ? ટોળે ટોળાં ઉભરાય. કેમ? તો તમે તેને મહાન કલાકાર તરીકે ઓળખો છો. તેને ફિલ્મોમાં જોયો છે અને માણ્યો છે. પ્રસિદ્ધ મહાન વ્યક્તિઓને ઓળખ્યા પછી તેના પ્રત્યે જેમ અહોભાવ થાય છે. તેને મળવાનું મન થાય છે. તેનું સાચિય ગમે છે. વળી તમારો ઉપકારી હોય તો તેના ઉપર તમે ઓવારી જાઓ છો.

પ્રભુ પ્રત્યે આવો અહોભાવ ક્યારે ઉત્પત્ત થાય ? જ્યારે પ્રભુ આટલા બધા મહાન છે તે સમજાય ! પ્રભુની મહાનતા, પ્રભુના પ્રભાવના શાસ્ત્રોમાં ઠેર ઠેર વર્ણન આવે છે. પ્રભુ માટે હજારો સત્વનો, સ્તોત્રો, ગીતો બન્યા છે. તેનો તમારે અભ્યાસ કરવો જોઈએ.

કલિકાલ સર્વજ્ઞ ભગવાન હેમયંડ્રાચાર્યજીએ ત્રિપણી શલાકા પુરુષ ચરિત્ર મહાયથની રચના કરી છે. તેમાં ૨૪ તીર્થકરોના વિસ્તારથી ચરિત્રો લખ્યા છે. તે વાંચવાથી ખ્યાલ આવે કે ભગવાન કેવા મહાન હતા.

પ્રભુ ગર્ભમાં પદ્ધારે ત્યારથી લઈ નિવાણ સુધીની સીરીપલ તમામ મગજમાં હોય, અરે ! બધું નહિ, કેટલાક પ્રસંગો પણ તમારા માઈડમાં હોય તો તે તે તીર્થકર પરમાત્મા આગળ બેસી તે અવસ્થાઓનું ચિંતન તમે કરી શકો. આ બધું તો ખરું માત્ર પ્રભુના સત્વનો પણ તમે કરો તો તેમાંય પ્રભુના ગુણો વગેરેથી પ્રભુની મહાનતાના દર્શન થશે.

પ્રભુ મહાન લાગે તેના માટે શું વિચારવું તેની કેટલીક વાતો અહીં કરી છે.

પ્રભુ માટે મનથી કુશલ ચિંતન :

પ્રભુની પૂજા પછી ભાવપૂજા રૂપ ચૈત્યવંદન કરવાનું હોય છે. તે ચૈત્યવંદન કર્યા પછી પ્રભુનું ધ્યાન કરવાનું છે. તે ધ્યાન શેનું ? તો તેમાં પ્રભુની ત્રણ અવસ્થાઓનું ભાવન-ચિંતન કરવાની વાત આવે છે.

૧લી અવસ્થા છે પિંડસ્થ એટલે પ્રભુ ગર્ભમાં આવ્યા બાદ જન્મ, બાળપણ, દીક્ષા, સાધના આટલા પ્રસંગો પ્રભુની સામે બેસી વિચારવા-ચિંતવા.

દા.ત. પ્રભુ આપ માતાના ગર્ભમાં આવ્યાને જન્મયા ત્યારે સાતે નરકમાં અજવાણ થયા. મોટા ચકવતીઓ કે રાજાઓ જન્મી જાય છે છતાં પૃથ્વી ઉપર એવી કોઈ ધારનાઓ સર્જીતી નથી જે તીર્થકર પરમાત્મા વખતે સર્જીય છે. આકાશમાં પ્રભુના

અનુસંધાન પાના નં. ૮ ઉપર

આતમ સંખે છૂટકારો...

ચતુર્વિંશાતિ સ્તવ

‘મન્જ જિલ્લાણ’ સર્જાતામાં કર્તવ્યરૂપે છ આવશ્યકો કરવા પ્રભુની આશા છે. અહીં ઊભયાંકના પ્રતિકમણમાં થતા પદાવશ્યકો પણી દિવસ દરમ્યાન થતા અલગ અલગ છ આવશ્યકો કેવી રીતે આરાધવા અને તેનાથી બને પ્રકારના લાલ (આલોક-પરલોક, ભૌતિક-આધ્યાત્મિક, માનસિક-શારીરિક, સ્વ-પર) થાય છે. તેની વાત ચાલે છે. સામાયિકની વાત કર્યા પછી હવે ભીરું આવશ્યક છે ચોવીસ ભગવાનની સ્તવના કરવી તે છે.

ચોવીસે ભગવાનની સ્તુતિ કરી હોય તેવું સૂત્ર હોય તો તે ‘લોગસ્સ’ સૂત્ર છે. તે સૂત્રમાં અરિહંત પરમાત્માનો મહિમા દુંકાણથી આપ્યો છે. આ સૂત્રનું વિસ્તારથી વિવેચન ‘પ્રતિકમણસૂત્ર પ્રબોધ ટીકા ભાગ-૧’ (પ્ર. અમૃતલાલ કાળીદાસ દોશી) માંથી જોઈ-વાંચી લેવા ભલામણ છે. આ વિવેચન જાણ્યા-વાંચ્યા પણી લોગસ્સ સૂત્રનો મહિમા કંઈક સમજશે.

આ સૂત્રની પહેલી ગાથા ‘સિલોગો’ છંદ તથા બાકીની છ ગાથાઓ ‘ગાહા’ છંદમાં છે. કુલ સાત ગાથાઓના રૂપ પદો છે. જેમાં હેલ્લા ઉપરોક્તા છોડી ઉપરના રૂપ પદો કાયોત્સર્ગમાં રૂપ શાસોશાસની જગ્યાએ ગણવામાં ઉપરોગ થાય છે. આમ ‘ચંદેસુ નિમમલયરા’ સુધી ગણવાથી ૧ લોગસ્સનો કાયોત્સર્ગ કરાય છે. એ રૂપ શાસોશાસ પ્રમણા ગણાય છે.

બીજી આવશ્યકની આરાધનામાં ચોવિસે તીર્થકરોની સ્તુતિ કરવાની વાત છે. એટલે ચોવિસે તીર્થકર ભગવંતોના સંક્ષિપ્તમથી ચરિત્રો દરેકે જાણવા જોઈએ. જેથી તેઓ કેટલા મહાન છે તેની પ્રતીતિ થાય છે.

અરિહંત પરમાત્માનો મહિમા અનંતાનંત છે, અપરંપાર છે. ઇતાં ૨૪ પરમાત્માઓમાં પણ અનેક વિશેષતાઓ બતાવેલી છે. તેઓના દરેકના પાંચ-પાંચ કલ્યાણકો કયારે, કયાં થયા, તેઓ કયારે થયા વગેરે જાણકારી પ્રભુ પ્રત્યે મસ્તક ગૂકાવી દે તેવી છે. ૧૮મા મલિનાથ પ્રભુ સ્ત્રી દેહે હતા. લગ્ન પૂર્વ જ દીક્ષા લઈ કેવલી થયા. તીર્થની સ્થાપના કરી. વળી ભગવાન નેમિનાથ (૨૨મા) લગ્ન કરવા નીકળ્યા ખરા પરંતુ ભોગાવલી કર્મોનો ક્ષય થઈ જતાં પશુઓનું નિમિત પામી લગ્નના તોરણેથી પાછા વળી ૧ વરસ વરસીદાન કરી સહસ્રાવન ગિરનાર ઉપર દીક્ષા લઈ કેવલશાન પામી મોક્ષે ગયા. જેમના કૃષ્ણ મહારાજ પિતૃરાઈ ભાઈ હતા.

ચારુંચિંપિ કેવલી આ પદમાં ‘અપિ’ શબ્દથી ઐરવત ક્ષેત્રમાં તથા મહાવિદેહ ક્ષેત્રોમાં રહેલા અન્ય તીર્થકરો પણ સમજી લેવા. એવું ભદ્રબાહુસ્વામીએ આવશ્યક નિર્યુક્તિમાં જણાવ્યું છે.

ધર્મતીર્થને સ્થાપનાર તીર્થકર કહેવાય છે. જગતનું ઉત્કૃષ્ટ એશ્વર્ય તીર્થકરોના ચરણોમાં હોય છે. અપાર દિવસ સમૃદ્ધિ લઈને બેઠેલા ૧૦ વૈમાનિક દેવલોકના દેવ ર સૂર્ય-ચંદ્ર વિમાનના ઈન્દ્રો, ૨૦ ભવનપાતિ ભવનોના ઈન્દ્રો, તર વંતર નિકાયના ભવનોના ઈન્દ્રો મળી કુલ ૬૪ ઈન્દ્રો આ તીર્થકર પરમાત્માઓ જન્મે ત્યારે તેઓના કલ્ય મુજબ તેઓએ મેરુશિખર ઉપર પાંડુકવનમાં લઈ જાય છે. (જ સૂર્ય-ચંદ્રના વિમાનોથી પણ ઉપર છે.) ત્યાં રહેલી વિશાળ ચાર શિલાઓ પૈકી એક ચોક્કસ શિલા ઉપર સૌધર્મેન્દ્ર તથા ઈશાનેન્દ્ર બેસી ભગવાનના (નાનકડા બાળકરૂપ) એક કરોડ ૬૦ લાખ કળશો વડે મહાઅલિષેક કરે છે.

ઓછામાં ઓછા કરોડ દેવો જ્યારે પ્રભુ તીર્થકર બની (કેવલી થઈ) વિવરે ત્યારે તેમની સેવામાં રહે છે.

દરેક તીર્થકર દેવોને અષ્ટપ્રતિહાર્યરૂપ લક્ષ્મી (શોભા) હોય છે. જે જગતમાં કોઈને ય હોતી નથી. સામાન્ય કેવલી ભગવંતોને પણ આવા અતિશયો-શોભા ન હોય. આવું આશ્વર્યકારી ચરિત્ર પરમાત્માનું છે. અહીં બધું લખી શકાય તેમ નથી. એટલું જ કહીશ. તમે પ્રભુનો મહિમા જાણો. ચરિત્રો વાંચો તો પ્રભુ પ્રત્યે અપાર પ્રીતિ-બહુમાન જાગશે. તેમને પાંચે અંગળીએ પૂજા કરવાનું મન થશે. તેમનો આપણા ઉપર થયેલો આંત ઉપકાર વિચારશો તો આખી જિંદગી તેમના ગીત ગવાનું મન થશે.

શાસ્ત્રમાં પ્રભુના અષ્ટપ્રતિહાર્યનું પણ ધ્યાન કરવાની વાત આવે છે. તેનાથી રોગ અને શોક દૂર થાય છે. પ્રભુના સમોવસરણનું ધ્યાન કરવાની વાત આવે છે. પ્રભુની ત્રણો અવસ્થાઓ (૧) પિંડસ્થ (કેવલશાન પૂર્વની) (૨) પદસ્થ (કેવલી અવસ્થા) અને (૩) રૂપાતીત (સિદ્ધ અવસ્થા) અવસ્થાનું ધ્યાન કરવાની વાત આવે છે. તેનું ધ્યાન કરવાથી અખૂટ કર્મનિર્જરા અને પ્રચંડ પુષ્યબંધ થાય છે.

અરે ! પ્રભુની વાત જવાદો... પ્રભુના પ્રત્યેક અંગની પૂજા, અર્યના અને પ્રત્યેક અંગનું ધ્યાન અને ભાવન કરવાની વાત આવે છે. નવાંગી પૂજાના દુહાઓમાં મહાપુરુષોએ ભગવાનના ૮ અંગો કેમ પવિત્ર છે ? કેમ નવ અંગે પૂજા કરવાની ? તેનું વિજ્ઞાન વણી લઈ દુહા બનાવ્યા છે.

પ્રભુની પૂજા તો પુરુષો-સ્ત્રીઓ અને બાળકો પણ કરી શકે. પ્રભુ વીતરાગદેવ છે. વીતરાગની પૂજાથી રાગી પણ વીતરાગી થઈ જાય ! આવો મહિમા અરિહંત પરમાત્માનો છે.

લોગસ્સ સૂત્રનું ઉચ્ચારણપૂર્વક શબ્દનોનું ચિંતન કરવું. જેમ

કે, 'લોગસ્સ ઉજજોઅગરે' ઉજજોઅગરે એટલે ઉઘોત કરનાર, કોનો? લોકનો. કયો લોક? તો ચૌદ રાજલોક જેમાં ઉર્ધ્વલોક (ઉપર છેક સિદ્ધશીલા સુધી કંઈક ઓછું ર રાજલોક સુધી) અધોલોક તે નીચે કંઈક વધુ ર રાજલોક પ્રમાણ છે. જેમાં નરકાદ આવાસો છે તથા તિયેગ્રલોક-મધ્યલોક. જેમાં જંબૂદિપ, અદીદિપ સહિત અસંખ્ય દિપ-સમુદ્રો છે. આ ત્રણે લોકના સ્વરૂપને પ્રભુએ યથાસ્થિત કર્યું છે. જે સર્વજ્ઞ વિના કોઈ હહી શકતું નથી. એટલા મહાન મારા પ્રભુ છે. આવા પ્રભુની સ્તુતિ કરવાની છે. કીર્તન કરવાનું છે.

લોગસ્સ સૂર્યમાં પ્રથમ તીર્થકર, કેવલીઓની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે. ત્યાર પણીની ૨૪, ઉજી, ૪થી ગાથામાં ઋષભદેવથી લઈ ભગવાન મહાવીર સુધીના ૨૪ તીર્થકરોની નામપૂર્વક વંદના કરી છે. જ્યારે પમી છદ્ભી ગાથા પ્રાર્થના સ્વરૂપ છે. વળી ભગવાન કેવા છે? જેમને તમામ કર્મારૂપી મેળને દૂર કર્યો છે, તેવા 'વિહૃયરયમલા' કહ્યા. વળી હવે તેઓ ક્યારેય જન્મ પામવાના નથી. માટે હવે મૃત્યુ પણ નથી એવા 'પહિણજર-મરણા' કહ્યા, આ રીતે પ્રભુનો મહિમા ગાઈ લોગસ્સ સૂર્ય દ્વારા વંદના-પૂજના કરી છે.

વળી આગળ વધી, હે તીર્થકરો! મારા ઉપર પ્રસાદવાળા થાઓ! વળી મને આરોગ્ય બોધિલાભ અને ઉત્તમસમાધિ (મરણ) આપો. અહીં ભવરોગથી મુક્ત થવા ભાવ આરોગ્યની પ્રાર્થના કરી પરંતુ ભાવઆરોગ્ય કર્મક્ષય થવાથી આવે તેથી બોધિલાભની પ્રાર્થના કરી બોધિ આત્મામાં હોય ત્યારે જ ભવનો નિસ્તાર કરી શકાય તેવું જીવન જીવી શકાય છે અને આવું સમાધિમય-ધાર્મિક જીવનથી અંતે સમાધિ મરણની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. સમાધિમરણ જીવને અત્યંત દુર્લભ છે. જે મરણ બગાડ્યું તો ભવ બગાડ્યો. તેથી ભવોભવ બગાડ્યા સમજો એટલે સમાધિમરણને જૈનદર્શનમાં ધણું મહત્વ આપવામાં આવ્યું છે. જ્યવીયરાય સૂત્રમાં પણ આવી જ પ્રાર્થના છે.

આ થઈ લોગસ્સ સૂર્યના આધારે ૨૪ પરમાત્માની ઓળખ અને ભક્તિ. તે જ રીતે દરરોજ તીર્થકર પરમાત્માની વિધિપૂર્વક આરાધના કરવી જોઈએ.

તીર્થકર પરમાત્માની આરાધના કરવાના ચાર નિષેપા શાસ્ત્રમાં આપ્યા છે.

નામાકૃતિકદ્વારાવે: પુનતસ્ત્રિજગજજનં।

ક્ષેત્રે કાલે ચ સર્વસ્મિન્નર્તત: સમુપાસહે॥

તીર્થકર પરમાત્મા ચાર રૂપે ત્રણે જગતને પવિત્ર કરે છે. તે આ રીતે-

નામ : પ્રભુના નામસમરણથી, નામના જાપ કરવાથી, નામનું આલેખન કરવાથી પ્રભુની આરાધના થાય છે.

સ્થાપના : પ્રભુની પ્રતિમાની પૂજા-અર્યના, અભિષેક, આંગી કરવી, આરતિ વગેરે વિધિ સહિત અષ્પ્રકારી પૂજા કરવાથી આરાધના થાય છે. પ્રતિમા ન હોય તો પ્રભુનું ચિત્ર હોય તો તેના

ઉપર વાસક્ષેપ વગેરે પૂજા કરવાથી દર્શન વગેરે કરવાથી આરાધના થાય છે.

દ્વય : ભગવાન ભૂતકાળમાં જ્યારે હતા ત્યારના પ્રસંગો વિચારી-ધ્યાન કરવાથી તથા ભાવિમાં થનારા તીર્થકરોને સ્મૃતિપટ ઉપર લાવી ધ્યાન વગેરે વડે આરાધના થાય છે.

ભાવનિકોપો : જ્યારે પ્રભુ સાક્ષાત્ વિચરતા હતા, સમોવસરણમાં બેસી જ્યારે દેશના આપતા હતા તે ભાવ નિષેપો છે, જે અત્યારે નથી પરંતુ તે પ્રસંગને યાદ કરી ધ્યાનાદિ દ્વારા આરાધના થાય.

આ આવશ્યકની આરાધનાથી આત્મામાં બોધિલાભની પ્રાપ્તિ થાય છે. ધર્મના બીજે વવાય છે. સમ્યક્તવની પ્રાપ્તિથી મોક્ષનું બુક્ઝિં થાય છે. દેવ-ગુરુ અને ધર્મની આરાધના સિવાય આ ચીજ બીજે ક્યાંયથી પ્રાપ્તિ મળતી નથી. એટલે જીવનમાં પરમાત્માની શુદ્ધભાવથી ઉત્સાહપૂર્વક સંસારના કાર્યો ગૌક્ષ કરવાપૂર્વક આરાધના કરવી જોઈએ.

શાસ્ત્રમાં પરમાત્માની આરાધના માટે અનેક પ્રકારો બતાવ્યા છે. તેની વિધિઓ બતાવવામાં આવી છે. મુખ્ય છે પરમાત્માની પૂજા-પૂજન અને બહુમાન. પૂજા-પૂજનો પણ અનેક પ્રકારે છે. વિવિધ ઔષધિઓ યુક્ત જલથી તથા અનેક પ્રકારના જલથી જેવા કે સુગંગિજલ, તીર્થજલ, પવિત્ર કુંડોના જલ, દૂધ મિશ્રિત જલ, કેશર મિશ્રિત જલ, પવિત્ર ઔષધિઓના ચૂંઝું અને મૂલિકાઓથી મિશ્રિત જલથી પરમાત્માનો અભિષેક થાય છે. દેવો પ્રભુના જન્માભિષેક વખતે કીરતસમુદ્રના જલ લઈ આવે છે. તેને લક્ષ્યમાં લઈ આજે પણ જિનાલયોમાં પ્રભુના અભિષેક કીર વડે કરવા દૂધમાં પાણી ઉમેરી અથવા પાણીમાં દૂધ ઉમેરી કીરજલનો અભિષેક કરે છે. અખાતીજના રોજ વર્ષીતપના પારણા દિને આદિનાથ દાદાને કેટલીક જગ્યાએ શેરીના રસના (પાણી ઉમેરી) અભિષેક થાય છે. અઠાર અભિષેક વિધિમાં આવા જલનો ઉપયોગ થાય છે. ધૂજા (ધી) તથા દહીના પણ અભિષેકની વાત આવે છે. પંચમુત બનાવી (પાણી, સાકર, દહી, દૂધ અને ધી) પ્રભુના અભિષેક થાય છે.

અભિષેકનો મહિમા અનાદિકાલથી છે. આ એક એવી સિદ્ધિ છે જેનાથી ઉભય પક્ષે કરનાર આત્માને તથા આ જગતને ખૂબ લાભ થાય છે. નિશ્ચયથી તે અભિષેક કરવાથી ખૂબના આત્મામાંથી અશુભ કર્માનો નાશ થાય છે. તેથી આત્મશુદ્ધિ થાય છે.

આ રીતે અષ્પ્રકારી પૂજા વગેરે જૈન સમાજમાં પ્રસિદ્ધ પૂજાની વિધિઓ છે. તે દરેકે કરવી જોઈએ. પ્રભુની પૂજા (દ્વય) કરવાથી પ્રચંડ પુષ્પયની પ્રાપ્તિ થાય છે.

બીજો પ્રકાર છે બહુમાન. આ અભ્યંતર આરાધના છે. બાધ્યપૂજા સામગ્રી અને વચન-કાયાથી થાય છે. જયારે બહુમાન મનનો, ચિત્તનો પરિણામ છે. જેટલું બહુમાન પરમાત્મા પ્રત્યે

અનુસંધાન પાના નં. ૮ ઉપર

વધારે તેટલી આત્મશુદ્ધિ તથા પુષ્યનો બંધ વધારે. બહુમાન વિના માત્ર દ્વારા જીવન પુષ્યનો બંધ કરાવે છે. જ્યારે બહુમાન વિશિષ્ટ પુષ્યનો બંધ કરાવે છે. વિશિષ્ટ પુષ્યનો જ્યારે ઉદ્ય થાય ત્યારે આત્મા તેના ઉદ્યકાળમાં નવા વિશિષ્ટ પુષ્યકાર્યો કરી પુષ્યનું બંધ પુષ્યનો બંધ કરે છે. થોડાક ભવોની અંદર તો પુષ્યને પણ ખપાવી વીતરાગ બને છે.

પ્રભુ પ્રત્યે આત્માન પ્રગતે તે માટે પ્રભુનો મહિમા જાણવો જોઈએ. છતાં પણ આ મૂઢ જીવમાં જો બહુમાન પેદા ન થાય તો પરમાત્મા પાસે જઈને માથા પછાડી રડવું જોઈએ. પ્રભુ પાસે જ તેમની પ્રીત માંગવી જોઈએ. પ્રભુ પ્રત્યે જે આત્માઓને જો બહુમાન નથી તેવા આત્માઓ દ્યાપાત્ર બની જાય છે. હદ્યને કોમળ અને પ્રેમાળ બનાવી પ્રભુની પ્રીતિ માંગવા જેવી છે. આ પ્રીતિ તમારા સંસારની પ્રીતિને થોડાવી મોક્ષમાર્ગના પથિક બનાવે છે.

દ્વારા કર્યા પછી ભાવ પૂજા છે. એટલે ત્રણ પ્રકારના ચૈત્યવંદન છે. એક ઉભામાસમણા પૂર્વક અરિહંત ચેઈઆંગ કહી ૧ નવકારનો કાયોત્સર્ગ કરી, પારી સુતિ બોલવાની હોય છે. જ્યારે મધ્યમ ચૈત્યવંદન ઇરિયાવહિ કરી ત્રણ ભામાસમણા પૂર્વક ચૈત્યવંદન, સ્તવન અને સુતિ કરવાની છે. જ્યારે ઉત્કૃષ્ટ ચૈત્યવંદન તે દેવવંદન છે, જેમાં ત વાર ચૈત્યવંદન, ૨ વાર ૪ થોયના જોડા, પાંચવાર નમુન્થણ તથા એક સ્તવન બોલવાનું હોય છે. આરાધકો તિથિના દિવસે દેવવંદન કરતાં હોય છે. પૌષ્ઠ્રત્રત કરનારને દિવસ દરમ્યાન નિકાળ દેવવંદન કરવાના હોય છે. શ્રાવકોને રોજના ૭ ચૈત્યવંદન કચ્ચા છે જેમાં સવારના બે ચૈત્યવંદન, રાઈ પ્રતિકમણમાં આવે છે. (૧) જગાચિતામણી (૨) વિશાલ લોચન દલં તથા સાંજના ૨ ચૈત્યવંદન દેવસિય પ્રતિકમણમાં આવે છે. (૧) નમોડસુ વર્ધમાનાય (૨) ચઉક્કસાય (સામાયિક પારતાં) તથા ૩, જિનાલયમાં નિકાળ દેવવંદન. આમ કુલ શ્રાવકને રોજ ૭ ચૈત્યવંદન કરવાના કચ્ચા છે. જે સવારનું પ્રતિકમણન કરે તેને પ ચૈત્યવંદન તો કરવાં જ જોઈએ.

તે રીતે સાધુ-સાધીજી ભગવંતોને પણ સાત ચૈત્યવંદન કરવાના હોય છે. જેમાં બે રાઈ પ્રતિકમણ અને બે દેવસિય પ્રતિકમણમાં ઉપર મુજબ. બીજા ત્રણ પૈકી એક ચૈત્યવંદન જિનાલયમાં, (મધ્યમ અથવા ઉત્કૃષ્ટ ચૈત્યવંદન) એક પચ્ચાખાણ પારતી વખતે તથા એક આહાર વાપર્યા પછી, આમ સાત ચૈત્યવંદન છે. (પ્રવચન સારોદ્વાર દ્વારા ૨ ઉમ્ભું)

દુંગમાં દેવતત્વ એવા પરમાત્માની નિકાળ પૂજા, સત્વના, વંદના, અર્થના, ભાવભક્તિ વગેરે કરવું તે બીજા આવશ્યકની આરાધના છે. સંસાર પાર કરવાના બે જ મુખ્ય આધારો છે. એક જિનાબેંબ અને બીજુ જિનાગમો. તેની દ્વારા વધું આત્માની ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિ કરવાથી મોક્ષભાવ પામી શકાય છે.

કુમશા:

અનુસંધાન પાના નં. ૫ ઉપરથી

જન્મ સમયે સાતે ગ્રહોની સ્થિતિ ઉચ્ચ બની જવાની ઘટનાથી લઈ અનેક ચયમત્કારિક ઘટનાઓ પ્રભુના જન્મ વખતે બને છે. પ્રભુના જન્મનું સુતક કરવા ઉધ્વર-અધોલોક આદિથી પદ જેટલી દિક્કુમારીકાઓ વિવિધ કિંમતી વસ્તુઓ લઈ પૃથ્વી પર આવે અને પ્રભુનો જન્મ કરાવે.

જન્મ થયા પછી પ્રભુના પ્રભાવથી ઈન્જ્રના સિંહાસન ચ્યાલયમાન થાય. ઇન્દ્ર ઈન્દ્રો મળી મેરુગિનિ ઉપર પ્રભુનો અભિષેક કરે. ૧ લાદેવલોકના ઈન્દ્ર સૌધર્મેન્દ્રદેવ જેઓની પાસે ઉર લાખ વિમાનો છે. દરેક વિમાન જંબુદ્ધપના માપણું છે ! વિચારો ! જેમની સેવામાં હજારો દેવો છે. જેમની પર્ષદામાં અનેક દેવીઓ છે. તેમના રહેવાના સ્થાનના દિવ્ય વર્ણનો સાંભળણો તો તમે તેમના ભૌતિક સુખોનો ખ્યાલ આવશે. પૃથ્વી ઉપર ક્રાંત્યન મળે તેવા પાંચેય ઈન્દ્રિયોના ઉત્તમ વિષયો-દિવ્યભોગોમાં ગળાડૂબ એ દેવો બધું જ છોડી પ્રભુનો જન્મ મહોત્સવ ઉજવવા આવે. પૂજામાં લખ્યું, 'તૃણમપિ ગણયન્તિ નેવ નાક' નાક એટલે સ્વર્ગલોક, પ્રભુની ભક્તિની આગળ આવા દેવો પણ પોતાના દેવલોક અને તેના સુખોને તૃણ જેવા (ધાસ જેવા) ગણે છે. બોલો આવી ભક્તિ હજાર ચક્કવર્તીઓ સાથે જન્મે તોય દેવો કરવા ના આવે ! શું આ પ્રભુની મહાનતા ઓછી છે ?

શાસ્ત્રમાં લખ્યું, આ પિંડસ્થ ભાવનાના ભાવનથી-ધ્યાનથી પ્રભુ સાથે એકાકારતા સધાય છે. તેનાથી આત્મા ઉપરથી ચિક્કાર કર્મ નિર્જરા થાય છે. ક્યારેય ન અનુભવેલા એક વિલક્ષણ પરમાનંદનો આસ્વાદ મળે છે.

વહાલ સોઈ પત્નીના અકાળે વિદ્યાય થવાથી તમને જેમ બધું શૂન્યકાર ભાસે છે, તેની સાથે માણોલા એક એક પ્રસંગો તમે યાદ કરી આંસુ સારો છો ? કેટલી મજા આવતી હતી. તેની સ્મૃતિ વારવાર થયા કરે છે.

આવો જ પ્રેમ જે પ્રભુ ભક્તોને પ્રભુ સાથે જામ્યો હોય તેવા સાધકોને શાસ્ત્રમાં લખેલા પ્રભુના પ્રસંગો વાંચી તેમાં એકાકાર બનવાનું મન થાય છે. કલાકો સુધી પ્રભુના ધ્યાનમાં પ્રભુ સાથે રહે છે ત્યારે જે આનંદ આવે છે તેનું વર્ણન શબ્દોમાં થઈ શકતું નથી.

સાંભળ્યું છે કે, રામકૃષ્ણ પરમહંસ મા કાળીના પરમ ઉપાસક હતા. એ દેવી તત્ત્વની સ્મૃતિ તેઓને એટલી ગાઢ હતી કે, જ્યારે તેઓ કોઈ કાર્ય કરી રહ્યા હોય અને ક્યાંયથી શહેદ સંભળાય 'જય મા કાળી' આ શહેદ સાંભળી તેઓ મા કાળીના ધ્યાનમાં લીન થઈ જતા. ભાન ગુમાવી દેતા કેટલોય સમય બસ મા કાલી સાથે પસાર કરતા પરમાત્મ તત્ત્વ સાથે આવી પ્રીત ભાવ સંકોચ કહેવાય છે.

કુમશા:

'ભાવ શૂન્ય દ્વારા કિયાનો નકામી છે.' 'આવું વાંચવા મળે ત્યારે સમજજું કે માત્ર દ્વારા કિયાને મહત્વ આપનારા માટે આ વાક્ય છે. કિયાઓ નકામી નથી.'

અક્ષય ! યોગ ધર્મલાભ !

ચાર મહિના સુધી દવા લીધા પછી જો દર્દ ન મટે તો દર્દી ડોક્ટર બદલી નાંખે છે. પાંચ વર્ષ સુધી જો ધંધામાં બરકત ન આવે તો માણસ લાઈન બદલી નાંખે છે. તો આજ લગી પૈસાની પાછળ ગંડા ભૂત થઈને દોડવા છતાં જો ઠેકાણું ન પડ્યું તો હવે, ડાઢા થઈને લાઈન બદલી નાંખવી જોઈએ. આજ સુધીમાં એક પણ નરબંડો એવો થયો નથી કે જે પૈસાથી સુખ પામી શક્યો હોય અને પ્રેમમાં ફાવી શક્યો હોય. સેફ પાલનપુરીનો એક શેર યાદ આવે છે,

“છે ઘણાં એવા કે જેઓ યુગને પલટાવી ગયા,
પણ બહુ ઓછા છે જેઓ પ્રેમમાં ફાવી ગયા.”

હુનિયાના હાડ-માંસ-માટીના માણસોની માયા મેલી દઈને હવે પરમાત્માની પ્રીતિ બાંધી લેવી જોઈએ. સાચા સુખની પ્રાપ્તિ વેલબી સાધનોથી નહિ પણ દિલથી કરેલી પ્રભુભક્તિથી થશે. ઠોડ નિશાળીયો પરીક્ષા આવે ત્યારે ચોપડા વાંચવા બેસે અને ટ્યુશન કલાસ શોધવા નીકળે. એની જેમ નવું વર્ષ આવે અને ભગવાનને પટાવવા નીકળીએ એ ન ચાલે. પરમાત્મા સાથેનું રીલેશન માત્ર બેસતા વર્ધનું ન ચાલે. લાઈફ ટાઈમનું જોઈએ.

હુનિયાના ગમે તેટલા મોટા ધનાઢ્ય માણસને પણ પ્રભુના રીલેશન વિના નથી ચાલતું. ભારતના માજુ રાષ્ટ્રપતિ જ્ઞાનિ ઐલસિધ રોજ ગ્રંથ સાહેબનું પારાયણ કરતા હતા. એકવાર રાષ્ટ્રપતિ શંકરદયાલ શર્મા જીત્યા પછી તરત તીરુપતિ બાલાજી પાસે ગયા હતા અને મસ્તકના વાળ ઉત્તરાવી નાંખીને ટાલીયું મસ્તક ભગવાનના ચરણે ધરી દીધું હતું. સોનીયા ગાંધી દર સોમવારે નકોરડો ઉપવાસ કરે છે. જેમણે ભગવાનને કાઢી મૂક્યા હતા, એવા રથીયા જેવા સામ્યવાહી દેશોને પણ થાકીને ‘વેલકમ ગોડ’ કરવું પડ્યું છે. હુનિયામાં કોઈને પણ ભગવાન વિના, ધર્મ વિના, ચાલી શક્તનું નથી. જેને સુખી થવું હશે એને કોઈને પણ ચાલી શકવાનું નથી.

‘ધર્મ રક્ષણ રક્ષણિત: ધર્મ સહુનો રખેવાળ છે. ધર્મ સહુનો પરમ આધાર છે. ધર્મ જ સહુને બચાવનાર છે, પણ ‘સભૂર’ ધર્મ તેને જ બચાવી શકે છે કે જેણે પોતાના હેયે ધર્મને વસાવ્યો હોય. પરંતુ જેનું હેયું ધર્મ વિહોણું હોય એવા ધીક્ષાને ધર્મ કોઈ રીતે બચાવી શકતો નથી.

તિબેટમાં એક વાર્તા પ્રસિદ્ધ છે. એક ચોરે આખા નગરમાં હાહકાર મચાવી દીખેલો. રાજાએ તેને પકડાવા માટે સી.આઈ.ડી.ને કામ સોંપેલું. એક ચારે આ ચોર ચોરી કરવા નીકળ્યો હતો. રસ્તામાં તેને ખૂબ ખૂબ લાગી. નથી તેણે આસપાસ નજર કરી, એક ઝુંપડી દેખાઈ. તે ઝુંપડી તરફ ધસી ગયો. અંદર કોઈ જાગું નથી ને ! તે તપાસવા એણે કાન માંદ્યા, તો અંદર ખાત્યે સૂતેલી વહુ કણસી રહી હતી અને પોતાની સાસુને વહુ કહેતી હતી કે ખા! કંઈક તો ખાવાનું આપ! મને કકડીને ખૂબ લાગી

છે. મેં આઈ આઈ મહિના તો ખેંચી કાઢ્યા પણ નવમો મહિનો તો મને બહુ વસમો લાગે છે. મારી વેદનાનો કોઈ પાર નથી. બા! મહેરબાની કર અને કંઈક ખાવાનું આપ!

બેટા વહુ ! તારી વાત સાચી છે. હાલ તું બેજીવાતી છે. માટે તને ખૂબ વધારે લાગે પણ બેટા ! ધરમાં અત્યારે દાખ્યો નથી. ડબ્બામાં લોટનું નામ નથી તને શું આપું?

બા ! ડબ્બામાં ખેલે વધારે આટો ન હોય પણ ડબ્બાના પતરાને વળગેલો અને ખૂશો ભરાયેલો થોડો લોટ નીકળશે. તું ડબ્બો ખંખેર અને જે કંઈ ચુમચી આટો નીકળે તે મને ફાકવા આપ.

પેટ ભરવા માટે કુટીરની પછી તે ઊભેલા ચોરે સાસુ-વહુનો આખો સંવાદ સાંભળ્યા. એનું દિલ દ્રવી ઉંચ્યું, એ જાલ્યો રહી ન શક્યો. ખૂખ્યા માટે સીધો કંદોઈની દુકાને પહોંચી ગયો. રાતે દુકાનનું તાણું તોડીને મીઠાઈના થાળ ઉંડાવી લીધા. પેલા ઝુંપડાની ધાસની દીવાલમાં બાકોનું પાડીને મીઠાઈના થાળ અંદર સપ્લાય કરી દીધા. કશ્યું બોલ્યા વિના પોતે ચૂપચાપ ત્યાંથી નીકળી ગયો.

સવાર પડીને પહેલાં સાસુ જાગી એણે મીઠાઈના થાળ જોયા અને વહુને જગારી, બેટા વહુ બેટા ઉંચ ! જો આ ભગવાનની કમાલ ! તે રાતે તેનું નામ લીધું તો સવારે તાણું ઘર ભરાઈ ગયું. આખો નવમો મહિનો ચાલે અંટલી મીઠાઈ ઉપરવાળાએ રવાના કરી. લે બેટા ! પેટ ભરીને ખા !

પ્રેમથી મીઠાઈ આરોગી અને પેટમાં લાગેલી કારમી હૃતાશણી ઢારી, પણ સવાર પડતાંની સાથે જ પેલો ચોર એકાએક પકડાઈ ગયો. સેનિકોએ રાજાને સમાચાર આપ્યા. રાજાએ ખુશ થઈને આખા નગરમાં ઢંઢેરો પીટાવ્યો કે આખા નગરને રંજાડનારો ચોર પકડાયો છે, તેને બપોરે બે વાગે ફાંસી આપવામાં આવશે. ખરે બપોરે ભરતદકે જાયારે ચોરને ફાંસીને માંચડે લઈ જવાતો હતો ત્યારે એક તરફ રાજા અને એક તરફ ચોર ચાલતા હતા. ભયંકર તાપ વચ્ચે એક નાનકડી વાણી આકાશમાં ધસી આવેલી. જે ચોરના માથે ધાયો ધરતી હતી. રાજાને થયું કે, આ બદમારાને ધાયો મળે અને મારે તડકો વેઠવાનો ? એણે ચોરને હડસેલો માર્યો અને ચોરની જગાયે રાજા પોતે આવી ગયો પણ નીચેથી જેવો ચોર ખસ્યો કે તરત જ ઉપર વાદળ પણ ખસી ગયું અને ફરી પાછું બરાબર ચોરના માથે ગોઠવાઈ ગયું. જેટલીવાર રાજાએ ચોરને ખસેડ્યો એટલી વાર ઉપરનું વાદળ પણ ખસતું જ રહ્યું. રાજાને આમાં કંઈક ચુમત્કાર લાગ્યો. એણે નગરના ધર્માચાર્યાને લેગા કરીને આ કોયડાનો જવાબ માંય્યો.

ધર્માચાર્યાએ જણાવ્યું કે, આ માણસે આખી જિંદગી ભવે ચોરીઓ કરી હોય પણ આજકાલમાં તેણે કોઈ મોટો ઉત્કૃષ્ટ ધર્મ કર્યો હોવો જોઈએ. હદ્યાના સાચા ભાવની જો નાનો ધર્મ પણ કર્યો હોય તો આવો ચુમત્કાર સર્જાઈ છે. રાજા ચોરને પૂછે છે કે, તેણે કંઈ ધર્મકાર્ય કર્યું છે ? પેલા ચોરની આંખમાં આંસુ આવી ગયા. રડતી આંખે તેણે રાતે કરેલા કરુણાધર્મની કહાણી કહી સંભળાવી, સાંભળીને બધા સત્ય થઈ ગયા. રાજાએ આવા ધર્મી માણસની ફાંસી મુલાત્વી રાખી અને રાજ્યમાંત્રી તરીકે નિયુક્ત કર્યો. જીવનમાં કરેલા એક જ નાનકડા ધર્મે ચોરનું આખું ચક્કર ફેરવી નાંખ્યું.

પાંચ-પાંચ, છ-છ મહિના પછી આ પ્રેરણાપત્ર વાયકોના હથમાં આવી રહ્યું છે. છ મહિનામાં ધંણું બધું બની ગંયું. ધસમસતી ટ્રેનો અટકી ગઈ. હવાઈ જહાજોને આકાશ સાથેના સંખંચો અટકાવી દેવા પડ્યા, આસ્ક્રીટ રોડ ઉપર પૂરપાટ ઢોડતી રાખસી ટ્રૂકો, મૌંઠી ઓરી ગાડીઓ અચાનક ગાઢ નિદ્રામાં સરી પડી, ચોવીસે કલાક ઝેરી-અઝેરી ધૂમાડાં ઓક્તી મસ મોટી ફેક્ટરીઓ અચાનક ચૂપ થઈ ગઈ, મજેથી પ્રવાસ કરી રહેલા પ્રવાસીઓ માર્ગમાં જ કયાંક અટકી ગયા. દરેક દેશોએ અને દરેક દેશોમાં દરેક રાજ્યોએ પોતાની બોર્ડરો સીલ કરી. ન કોઈ આવે ન કોઈ જાય! અરે! ગામડામાં શુદ્ધાં પ્રવેશ-નિકાસ ઉપર પ્રતિબંધો લાગી ગયા. થોડા દિવસમાં તો જાતજાતની કરુણાંતિકાઓ બહાર આવવા લાગી.

માતા-પિતાથી સંતાનો જુદા પડી ગયા, પતિ-પત્નીનો સેહ અને પ્રેમનું માધ્યમમાત્ર મોખાઈલ બન્યો. આખા વિશ્વ ઉપર જાણો આફતના ઓળા ઉત્તર્યા. એકમાત્ર વાઈરસ કોરોના....!

આખા વિશ્વને જોતજોતામાં ભરડામાં લઈ લીધું. જન સમાજે પ્રથમવાર આવી ભીષણ મહામારી નજરો નજર જોઈ. ચીનમાંથી શરૂ થયેલા આ વાયરસે શરૂઆતમાં ઈટલી, જર્મની આદિ નાના નાના દેશોને પ્રભાવિત કરી ઘરઘરમાં મોત અને ભયનું સામ્રાજ્ય સ્થાપી દીધું. ત્યારબાદ તો અમેરિકા, બ્રિટન, રશીયા, ભારત જેવા મોટા દેશોમાં મહામારીએ એવા જ મોતના તાંડવ અને મહાભયનું વાતાવરણ કરી દીધું. જેટલા કોરોનાથી મર્યા તેટલા કદાચ તેના ભયના કારણે અને જુના રોગો વધી જવાથી મર્યા. ગમે તેમ પણ આખા વિશ્વમાં હાહકાર મચાવી રહેલી આ કોરોના મહામારીનો હજુ કોઈ ઉપાય બતાવી શક્યું નથી.

હજુ લોકો મરી રહ્યા છે, પીડાઈ રહ્યા છે. ભયથી ઘરોમાં જીવી રહ્યા છે. છેલ્ખા પ-પ મહિનાથી ધંધા-નોકરી-જોબ બધું જ અટકી જવાના કારણે દેશમાં આર્થિક કટોકટી સર્જઈ, કરોડો મજૂરો-કારીગરો બેકાર થયા. રોજનું પેટીયું રણનારા બિયારા શું કરે? જેનું કોઈ ઘર નથી કે નથી બહાર! પૃથ્વી અને આકાશ વચ્ચે જવાનારા અનેક ગરીબ લોકો ભૂખે મરવા લાગ્યા.

ખેડૂતો પાક તેયાર કરીને બેઠા હતા પણ તેને વેચવો કયાં! છિતા પાકે તેમનેય ભૂખે મરવાના વાર આવ્યા. કેરીની આખી સીજન પસાર થઈ ગઈ પણ કોના મોંઢામાં નાંખવી! કેવી રીતે નાંખવી? રોજની હજારો લાશ પડતી હોય ત્યારે સંવેદનશીલ માણસ કેરી ખાય કેવી રીતે?

સરકારે મહામારીને નિયંત્રિત કરવા અનેક કાયદાઓનો અમલ કરાવ્યો. જેનાથી પણ પ્રજાને સુરક્ષિત રહેવામાં મદદ

થઈ. ગરીબ લોકો માટે સરકારે અનેક રાહતો બહાર પાડી, ખેડૂતોને પણ રાહત માટે અનેક યોજનાઓથી લઈ રોકડા રૂપિયામાં સહાય કરવામાં આવી.

વિશ્વસતરે આવેલી આ મહામારીમાં મોટેભાગે ગરીબો આબાદ બચી ગયા છે. જ્યારે ઉચ્ચયવર્ગ અને મધ્યમવર્ગ વધારે પ્રભાવિત થયો છે. ક્યાંક ગંદકી અને અસલામત ઝુંપડામાં રહેનાર કુટુંબો જીવે છે. પણ ૧૦ રૂમના બંગલામાં રહેનાર પાંચે જણ કોરોનામાં ફસાયા છે! આ જ સમાચાર બતાવે છે કે, કર્મ કોઈનેય છોડતું નથી. તે વડાપ્રધાને કે મોટા હીરો અમિતાભને પણ માફ કરતું નથી.

માનવના સુરક્ષાનાં ચકો અત્યારે જપદથી બદલાઈ રહ્યા છે. મહાસત્તાઓ ભયંકર સ્વાર્થપરત બની નિર્દોષ કરોડો લોકોને પોતાના સત્તાના ખખરમાં જીકી રહી છે. આ વિષય ઘણો રહણ્યમય છે. પરંતુ જેને ધર્મમાં શ્રદ્ધા છે. તેઓએ આવી પરિસ્થિતિમાં કોઈનોય અપરાધ જોયા વિના સ્વયં ધર્મનિષ્ઠ બની સ્વયંની સુરક્ષાનું કવચ ઊભું કરવું પડશે. રામ રાખે તેને કોણ ચાયે? એ ન્યાયે એકમાત્ર શરણ સહુએ પોતાના ઈષ્ટદેવનું સ્વીકારવું તે આ બધાનું તારણ છે. ‘જબ કોઈ નહિ આતા મેરે દાદા આતે હે’ એ નાતે સહુએ જિનભક્તિ વધારી કર્મો સામે સુરક્ષા ઊભી કરવી પડશે.

છેલ્ખા બે-બે મહિના કોરોનાએ ધર્મના પણ દરવાજા બંધ કરી દીધા. ભારતભરના મંદિરો, પૂજાઓ, યાત્રાઓ, અનુષ્ઠાનો આદિ તમામ ધર્મ કિયાઓ ઉપર જાહેરમાં રોક લાગી ગઈ. જિનાલયોમાં માત્ર પરમાત્મા અને પૂજારીના સંબંધો સિવાય ભક્તોના સંબંધો ઉપર કાતર ફેરી ટેવામાં આવી.

આપણા મોટા તીર્થો શરુંજય અને શંખેશ્વર યાત્રિકો રહિત બન્યા. જ્યાં યાત્રિકો વધારેમાં વધારે આવે તેના માટેની સગવડો કરાતી હતી. ત્યાં એકપણ યાત્રિક ન આવે તે માટેનો પ્રબંધ કરવામાં આવ્યો! કેવી પરિસ્થિતિ સર્જઈ? દાદાની યાત્રા અઢી મહિના બંધ રહી. હજુય પૂજા કર્યારે શરૂ થશે? તેની રાહ જોવાય છે. શરુંજયના નજીકના ઈતિહાસમાં લગભગ ૮૪ વર્ષ પહેલાં પાલીતણાના દરબારે ચાલીસ વર્ષથી કરાર મુજબ ચાલતો મુંડવેરો (યાત્રિકકર) જે રૂ. ૧૫૦૦૦ પ્રતિવર્ષ હતો. તે હવે પછી વધારીને યાત્રિક દીધ રૂ. ૨.૦૦ લેવાની માંગણી કરી. મહાજને તેનો વિરોધ કર્યો. અનેક પ્રયત્નો પછી દરબાર ન માન્યો. ત્યારે મહાજને યાત્રા બંધ કરવાનો નિર્ણય લીધો. ત્યારબાદ દાદાની યાત્રા બે વર્ષથી અધિક બંધ રહી. છેવટે સમાધાન થતાં ૧ લીં જુન ૧૯૨૮ના રોજ શરૂ થઈ. આ વખતે પણ દાદાની યાત્રા લોકડાઉન ઉઠતાં લગભગ અઢી મહિના પછી ૮૮ જુને શરૂ થઈ. તે પણ માત્ર દર્શન, નો સ્પર્શ, નો પૂજા. તે જ પ્રમાણે શ્રી શંખેશ્વર દાદાના દરબાર પણ સૂના પડ્યા.

હુલબિંદુ સમુદ્રમાં ભણી ખૂદ સમુદ્ર બની જાય છે. તમે પ્રભુમાં ભણી ખૂદ પ્રભુ બની જાય તો તેનાથી ઊંચી કોઈ પદવી નથી.

ઉપાશ્રયો બંધ થયા, પાઈશાળા, પ્રવચનો, અનુષ્ઠાનો, સામૂહિક ધાર્મિક કિયાઓ પૂજા-સેવા આદિ ઉપર પ્રતિબંધ આવતાં ધર્મના જીણે પ્રાણ કંઠે આવી ગયા. ઘર જિનાલયમાં પણ પાડોશીને પૂજા કરવા આવવાની ના પાડવી પડે તે હેડ કોરોનાએ લોકોને કેદ કર્યા. સોશયલ ડિસ્ટન્સે અનેક ઉપાધિઓ સર્જ જેને સુરક્ષાનું કારણ કહેવામાં આવ્યું.

જૈન સાધુ સંતો પણ ચાલુ વિહારમાં જ્યાં હતા ત્યાં સ્થિર થઈ જતું પડ્યું. અનેક મુશ્કેલીઓ તેઓએ પણ વેઠવી પડી. અનેક ઉપાશ્રયોમાં સાધુ ભગવંતો હતા. પરંતુ જીણે બધા જ કોરેન્ટાઇલ થયા હોય તેમ ત્યાં કોઈને આવવાની મનાઈ ફરમાવામાં આવી. જોકે સાધુસંતોને તો આ ઈષ્ટાપત્તિ હતી. તેઓ વધારે સ્વાધ્યાય મળ્યા. પોતાની ધર્મકિયાઓ, અધ્યયન અને સ્વાધ્યાયમાં આખા વરસનું ભોજન બે મહિનામાં પૂરું કર્યું. નિર્દોષ ગોચરી અટન બંધ થયું. જિનાલયો, વૈત્યપરિપાટી બંધ થયા. બે મહિના શ્રીસંધોએ સાધુઓની તથા સાધીજીઓની પ્રાણથી પણ અધિક સેવા કરી. આવી કટોકટીમાં કરેલી સેવાનાં ફળના પણ ગુણાકાર થાય છે.

સમાજમાં રહેલા ધનિક વર્ગોએ અંતરમાં પરમાર્થ જાગતાં અનેક જગ્યાએ સાધ્રિમિક ભક્તિ, અનુકૂળ અને જીવદયાન અભિયાનો શરૂ થયા. જૈનોની ગળથૂથીમાં જીવદયા, અનુકૂળ, જિનભક્તિ અને સાધ્રિમિકભક્તિના ડોઝ પાઈ દેવામાં જીણે આવતા હોય તેમ અનેક સંધો, મંડળો, ટ્રસ્ટોએ તથા વ્યક્તિગત ધોરણે ત્રણે પ્રકારની સહાય શરૂ થઈ, ચુપોને સામેથી દાન મળવા લાગ્યા અને આવા અભિયાનમાં અને સાધ્રિમિક પરિવારો, ગરીબો, મુશ્કેલીમાં મુકાયેલા સામાન્ય તથા વી.આઈ.પી. લોકોના જાન, માલ બચી ગયા. રાહતનો શ્યાસ મળ્યો. ધર્મનું આશ્ચર્યસન મળ્યું.

ભારતભરમાં ફેલાયેલા એલર્ટ ચુપોએ પણ આ અભિયાનમાં ભાગ લીધો. ક્યાંક તો યુવાનોએ જાનના જોખમે જઈ સેવા કરી. નામાંકિત ડોક્ટરો, વડીલો, ધારાસભ્યો, શ્રેષ્ઠિઓ અને નામાંકિત વેપારીઓ પણ પોતાના સ્વહસે સાધ્રિમિકભક્તિ, અનુકૂળ કરી પ્રભુની આશાનું પાલન કર્યું. એલર્ટ ચુપ - મુંબઈમાં ભાયખલા, ડાયમંડ માર્કેટ, ભાયંદર, ડોમ્બીવલી વિ. તથા અમદાવાદના ચુપોમાંથી અનેક સહાય કરવામાં આવી.

લોકડાઉન દરમ્યાન પૂજયપાદ પં. શ્રી ચંદ્રશોભરવિજયજી મહારાજા પ્રેરિત વર્ધમાન સંસ્કારધામ યુવાનોની સંસ્થા દ્વારા ઇ લાખ લોકો તથા અનેક પૂ.સાધુ-સાધીજ મ.ને ઈન્યુન્યુનીટી વધારવાની દવાનું વિતરણ, ઉપ૦ કોવિડ પેશન્ટોને હોસ્પિટલમાં ફી ટ્રીટમેન્ટ, ૨૫૦૦ પી.પી.ટી. કીન્ટનું વિતરણ,

૫૦ હજાર માસ્કનું વિતરણ, ૪૫ પાંજરાપોળોને સહાય તાં લાખ ગરમ ભોજન-કૂડ પેકેટનું વિતરણ, ૧૬૦૦ સાધર્મિક પરિવારોને રોકડ સહાય - આમકુલ તાં કરોડના કાર્યો કરી જૈનત્વને શોભાવ્યું હતું.

સરકારના કોરોના ફંડમાં અનેક સંધોએ તથા શ્રેષ્ઠિઓએ કરોડોના ફંડ આપી લોકોને સહાયભૂત થયા. આમ ભારતભરમાંથી દાનનો પ્રવાહ જોવા મળ્યો.

જૈનોમાં ઘરે બેસી સામાધિક કરવાનો, અનેક ધાર્મિક ઓક્ટેવિટી કરવાનો નવો ટ્રેન જોવા મળ્યો. કરોડો જાપ થયા. લાખો સામાધિક થયા. ધ્યાન અને યોગામાં લોકો સમય આપવા લાગ્યા. ઘરમાં પૂરાઈ રહેવાથી અનેક સંબંધો સચ્યાવાઈ ગયા. ક્યાંક દુર્ભાગ્ય યોગે તૂટી પણ ગયા. કલાસ-ટ્યુશન-સ્કુલો બંધ પડવાથી ચિન્ડુ-પિન્ડુને પણ સાથે રોજની મુલાકાતો થવા લાગ્યી. પણાને હવે ખબર પડી કે ટીકરો પ-૭ વર્ષથી શું ભાયે છે. પણાને ભણાવતા જોઈ મભ્મીના પણ અભિપ્રાયો બદલાવા લાગ્યા. ના સાવ એવા નથી!

ચાર-પાંચ મહાનગરોમાં પર્યુષણ મહાપર્વના દિવસો પણ સાવ કોરા ગયા. જ્યાં હજારોની ભીડ થાય ત્યાં ગણાત્રીના બાઈ-બહેનોએ જરૂરી પ્રસંગોને સમેતી લેવા પડ્યા. જ્યાં ઓછા અસરગ્રસ્ત એરિયા હતા ત્યાં ડરતાં ડરતાં પણ પ્રવચનો, પ્રતિકમણો થયા. પર્યુષણના આઠ દિવસની આરાધના મોટેભાગે સચ્યાવાઈ ગઈ. એમ થાય, પ્રભુ આવી મહામારી તો ક્યારેય ન આવે. જ્યાં ભગવાન અને ભક્ત વચ્ચેના સંબંધો સાવ મૂકાઈ જાય. જ્યાં માતા-પિતાની સેવા ન થાય. જ્યાં સ્વજનને અંતિમવિદાય પણ ન આપી શકાય! હાય! આવો કાળ પ્રભુ ક્યારેય, ક્યાંય ન આવે.

સરકારની ગાઈડલાઈન મુજબ પર્યુષણની પણ સામૂહિક ઓક્ટેવિટી નિર્ધેષ હોવાથી લોકોએ ઘરે આરાધના કરી, વીર જન્મ ઉજવી તથા પ્રતિકમણાટિ વિધિઓ ઘરે જ કરી. સંતોષ માનવો પડ્યો હતો. પર્યુષણ નિમિત્તે આઠે દિવસ અમદાવાદથી ગીરધરનગર સંધ તરફથી અમદાવાદ તથા મુશીરમાં પર્યુષણ પ્લેટનમ- વાંચન સામગ્રી અનેક સંધોમાં મોકલવામાં આવી હતી. જેમાં નામાંકિત મહાત્માઓના પર્યુષણ સંબંધી લેખો લેવામાં આવ્યા હતા.

લીંગી નેમ-રાજુલ ગ્રુપ વગેરે ચુપોએ ઓનલાઈન સ્નાત્ર, પારણા કોમ્પ્યુટરશન, સંવાદ આદિ ભરયક કાર્યક્રમો રાખી લોકોને વેર બેઠા આરાધનાનો આસવાદ કરાયો હતો.

આ વખતે એલર્ટ ચુપના કોઈપણ યુવાનોને પર્યુષણ કરાવવા શ્રીસંધોમાં મોકલવામાં આવ્યા ન હતા. તેથી યુવાનોએ પણ ઘરે રહી પોતાની તથા આજુબાજુ પાડોશીની સાથે રહી આરાધનાઓ કરી હતી.

યુવાહદ્યસમાદ પૂ.આ.શ્રી હેમરલનસૂરીશ્વરજી મહારાજ પ્રેરિત શ્રી શરૂંજ્ય તીર્થધામ ભુવનભાનુ માનસમંદિરે ૨૩મી છ'ગાઉ ભાવયાત્રાનું સુંદર આયોજન થયું હતું.

આ વખતે પણ અનેક પૂજય સાધુ-સાધીએ ભગવંતોની નિશ્ચા મળી હતી. સવારે ૫-૩૦ થી લઈ રાત્રિના ૧૦ સુધી યાત્રિકોનો પ્રવાહ યાત્રાર્થે ચાલુ રહ્યો હતો.

તીર્થનો ટ્રસ્ટીગણ તથા સ્ટાફના ભાઈઓએ બે મહિના અગાઉથી જ યાત્રા માટેની તૈયારીઓ આરંભી દીધી હતી. યાત્રિકો માટે ઠેર ઠેર પાણીની વ્યવસ્થા, વિરામસ્થાનો તથા આવશ્યક જરૂરીયાતો માટે અગાઉથી આયોજન કરી યાત્રિકોને પૂરતી સગવડ મળી રહે તે માટે સુંદર વ્યવસ્થા ગોઠવવામાં આવી હતી.

યાત્રિકોનો પ્રવાહ વહેલી સવારથી જ શરૂ થઈ ગયો હતો. આખા દિવસ દરમ્યાન મુંબઈ-મહારાષ્ટ્રના વિવિધ ગામો તથા ગુજરાતથી ૨૦૦ ઉપરાંત બસો તથા અનેક પ્રાઈવેટ વાહનો દ્વારા યાત્રિકો આવ્યા હતા. તે રીતે ટ્રેન દ્વારા પણ મુંબઈથી યાત્રિકો આવ્યા હતા.

વિવિધ પરાઓમાંથી સંઘોમાં સ્પેશીયલ બસોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તીર્થના પાછળના ભાગના વિશાળ પ્લોટમાં તથા અન્ય સ્થાને બસો તથા વાહનોના પાર્કિંગની સુંદર વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી. કાયદો અને વ્યવસ્થા જાળવવા સરકારશી તરફથી પોલીસ આદિની પૂરતી વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી.

સવારે પૂજય ગુરુભગવંતોની સાથે યાત્રિકોએ ઉપાશ્રયથી વિષ સહિત યાત્રાનો પ્રારંભ કર્યો હતો. સહૃ તળેટી જિનાલય પાછળ આવેલ જ્યતળેટીના દર્શન વંદન કર્યા બાદ મૂળનાયક પ્રાચીન દાદા આદિનાથના ચૈત્યવંદન આદિ કરી, માતા સરસ્વતીની તથા પગલાંની દેરીના દર્શન કરી યાત્રિકો આરોહણ માર્ગ અન્ય ૧૮ દેરીઓના દર્શન-વંદન કરતાં જિરિાજ ઉપર ચડ્યા હતા. આરોહણ માર્ગને પણ કમાનો તથા ધજા-પતાકથી શાશ્વતરવામાં આવ્યો હતો. દરેક દેરીઓમાં ધૂપ-દીપ સાથે દર્શનની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી.

ઉપર આવ્યા બાદ શ્રી શાંતિનાથ જિનાલયે સહૃ ચૈત્યવંદન આદિ કરી દાદાના મુખ્ય જિનાલયના મેઇન ગેટ દ્વારા વિશાળ જિનાલય તરફ ચાલ્યા હતા. પ્રાચીન ધીયા પાર્થીનાથ ભ. તથા શ્રી શાંતિનાથ જિનાલય સાથે અન્ય ચાર જિનાલયોના દર્શન કરી મુખ્ય જિનાલયની પ્રદક્ષિણા કરી. જિનાલયના વિશાળ પટાંગણમાં જિનાલયની પ્રદક્ષિણા કરી હતી. ત્યારબાદ સહૃ દાદાના નામના નારા પોકારતા પોકારતા વિશાળ રંગમંડપમાં આવ્યા હતા.

પ્રદક્ષિણા દરમ્યાન આગમમંદિર, પૂ.ગુરુલેદેવના સમાધિ મંદિર તથા કેત્રપાળદાદાના યાત્રિકોએ દર્શન કર્યા હતા. સાથે જિનાલયને ફરતી અધિકારીયકોની છ દેરીના પણ દર્શન કર્યા હતા. મુખ્ય જિનાલયનો ૭૬ x ૭૬ નો રંગમંડપ યાત્રિકોથી પ્રીયોભીય ભરાઈ જવા પાખ્યો હતો. દાદાની લાખેણી અંગીના યાત્રિકોએ મનભરી દર્શન કર્યા હતા. આજે તીર્થના બારે જિનાલયોને ફૂલોથી શાશ્વતરવામાં આવ્યા હતા તથા પ્રભુજીઓને ભવ્ય અંગરચનાઓ કરવામાં આવી હતી.

મુખ્ય જિનાલયમાં ચૈત્યવંદનાટ વિષિ બાદ યાત્રિકો સુરજકુંડ ઉત્તરવાના રસે પહાડ ઉત્તરી અજિત શાંતિની દેરીના દર્શન કરી પાલ તરફ વળ્યા હતા.

યાત્રિકોની ભક્તિ માટે શ્રીસંઘો તથા વિવિધ શ્રુપો તથા શ્રેષ્ઠિઓ તરફથી ૫૦ જેટલા પાલોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ વખતે તીર્થની સ્વચ્છતા ઉપર તથા જયણ માટે વધારે ધ્યાન લેવામાં આવ્યું હતું. યાત્રિકોએ વિવિધ પાલોમાં પણ લાભ આપી યાત્રાનો આંદ માઝ્યો હતો. તીર્થમાં વિવિધ ગડ્ઢલી પ્રદર્શન તથા નરક દર્શન વિડિયો પ્રદર્શન વગેરે ઊભા કરવામાં આવ્યા હતા.

ઉપાશ્રયની બાજુમાં ગુરુમંદિરને પણ શાશ્વતરવામાં આવ્યું હતું. યાત્રિકો દર્શન કરી પૂ.ગુરુલેદેવનો પરિયય પાખ્યા હતા. છગાઉની ભાવયાત્રામાં અનેક લાભાર્થી પરિવારોએ લાભ લીધો હતો. તથા વ્યવસ્થાચક્માં લગ્ભગ ઉરપ જેટલા કાર્યકર્તાઓએ સેવા આપી હતી. યાત્રા દરમ્યાન ટ્રસ્ટીમંડન પણ બે દિવસ અગાઉથી જ યાત્રાને સફળ કરવા ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. છગાઉ યાત્રાના મુખ્ય લાભાર્થી પરિવારો :

- ❖ માતૃશ્રી સરસ્વતીબેન રસીકલાલ શાહ, પાલનપુર
- ❖ શ્રી નાકોડા લેરવ ભક્તિ મંડળ, ઘાટકોપર (વે)
- ❖ શ્રી વિલેપાલા જૈન સંઘ, વિલે-પાલા
- ❖ માતૃશ્રી જયાબેન અનંતરાય સંઘદી - સાચન વ્યવસ્થા ચક્માં ગુપો : એલર્ટ શ્રુપ ઓફ શાહપુર, ડાયમંડ માર્કેટ, નાલાસોપારા, વિરાર, ભાયંદર, ડોમ્બીવલી, ભાયંદર (ઈ), તથા સુણાતર મહિલા મંડળ, શાહપુર મહિલા મંડળ, નેમરાજુલ ગલ્વ્સ સર્કલ (૧૩૦ કન્યાઓ) ભીવંડી, એલર્ટ ગુપ ઓફ ભીવંડી તથા ભીવંડી મોર્નિંગ પાદશાળાના યુવાનો તથા સિદ્ધાર્થભાઈનું શ્રુપ - ભીવંડી વગેરે મળી કુલ ઉરપ જેટલા યુવાનો યાત્રામાં ખડેપગે ઉપસ્થિત રહી સેવા આપી હતી.

૪૦,૦૦૦ જેટલા યાત્રિકોએ છ'ગાઉ યાત્રાનો લાભ લીધો હતો. ત્યારબાદ વિશ્વમાં કોરોના વાયરસની ભયાનક પરિસ્થિતિ સર્જતા ભારતમાં પણ તેના પગલાં લેવાતાં તીર્થની યાત્રા વગેરે બંધ કરવામાં આવી હતી. ત્યાર પદીના કોઈપણ કાર્યક્રમ થઈ શક્યા નહિ.

યુવાહંદ્યસમાદ પૂ.આ.વિ.હેમરતનસૂરીશ્વરજી મહારાજા નિર્દિયાએ મુકામે ૩૦-૪-૨૦૦૮ના રોજ કાળજીમં પામ્યા હતા. વૈશાખ સુદ હનો તે દિવસ હતો. ત્યારથી શ્રી જૈન એલર્ટ ચુપોમાં તથા કેટલાક સંઘોમાં દર વર્ષે તેઓશ્રીની પુષ્યતિથિની ઉજવણી થાય છે. તે દિવસે અનેક સંઘોમાં જિનાલયોમાં સાંજે ૭-૫૦ વાગે સામૂહિક આરતિઓ થાય છે. જીવદ્યા, અનુકૂળા આદિ કાર્યો યુવાનો કરે છે. સમૂહ સામાયિક આદિ આરાધનાઓ થાય છે.

આ વર્ષે લોકડાઉન હોવાથી યુવાનોએ મિડિયાના માધ્યમે પૂજ્ય ગુરુદેવની ૧૧મી પુષ્યતિથિએ વિશિષ્ટ આયોજનો કર્યા હતા.

ભાયખલા ચુપ તરફથી ફેસબુક દ્વારા પૂ.ગુરુદેવના ગુણાનુવાદ કરતો યુવાનોનો ૧ થી ૨ મિનિટનો વિડિયો વાયરલ કરી દુનિયાને પૂ.ગુરુદેવનો આછો પરિચય કરવાનો કાર્યક્રમ

લોકડાઉનમાં એલર્ટ એક્ટિવિટી...

બારેમાસ ધર્મની પ્રવૃત્તિ કરતા એલર્ટ ચુપના યુવાનોએ મહામારીની વિકટ પરિસ્થિતિમાં પણ પુષ્યોપાર્જનની પ્રવૃત્તિ ચાલુ રાખી હતી. તેટલું જ નહિ વિસ્તારી હતી. અનેક સાર્થિક પરિવારો, ગરીબો, પાંજરાપોળોમાં રહેલા પશુઓને શાતા-સમાધિ આપવાનું કાર્ય કર્યું હતું.

(૧) પૂજ્ય આ. શ્રી રત્નસુંદરસૂરીશ્વરજી મહારાજા પ્રેરિત શ્રી શાન્તિનાથ ભ.ના સામૂહિક જાપ અભિયાનમાં અમદાવાદ-મુંબઈ આદિના યુવાનોએ અનેક પરિવારોને જોડી પછી કરોડથી અધિક જાપ કરાવ્યા હતા. આ જાપ એક જ સમયે એક જ સ્થાન ઉપર બેસોને કરવાના હતા. સંંગ એકવીસ દિવસ રોજની ૧૧ માળા ઊંઠ્ઠી શ્રી અર્હ શ્રી શાન્તિનાથાયન નમઃ - ના મંત્રની ગણવાની હતી. કુલ ૨૧૦૦૦થી વધારે આરાધકો જાપ મહાયજામાં જોડાયા હતા.

(૨) મહામારી દરમ્યાન ચુપના યુવાનોએ નકારાત્મક અભિગમ છોડવવા તથા ભય અને ચિંતાથી મુક્ત બનવા સોશ્યલ મિડિયા દ્વારા પોતપોતાના ઘરેથી સામાયિક, ધ્યાન, જાપ, સેવા, વૈયાવર્ય આદિ પ્રવૃત્તિઓના સેંકડો ફોટો અપલોડ કરી લોકડાઉનમાં ધર્મ કિયામાં જોડાવા પ્રેરણા કરી હતી.

એલર્ટ યુવાનોને સામૂહિક સામાયિક, સિદ્ધયક-ધ્યાન-જાપ કરતા જોઈ અનેક પરિવારોએ અનુમોદના કરવા સાથે પોતાના ધરને પણ મંદિર બનાવવાના પ્રયત્ન કર્યા હતા. હજારો યુવાનો સામાયિક, પ્રતિકમજાના સૂત્રો કંદસ્થ કરવામાં લાગી ગયા હતા. તેના ફળ સ્વરૂપે પર્યુષકણ પર્વ દરમ્યાન જ્યારે ઉપાશ્રોમાં જવાનો નિર્ધેખ હતો ત્યારે અનેક યુવાનોએ પોતાના ઘરે જ આઠે

બનાવવામાં આવ્યો હતો. ઉપરોક્ત તથા આ કાર્યો વે.સુ.દના રોજ સવારે ૮ કલાકે મીડિયા ઉપર મૂકવામાં આવ્યા હતા.

અનેક યુવાનોએ પોતાના ઘરમાં જ પૂજ્ય ગુરુદેવના ગુણાનુવાદ કરતો વિડિયો ફેસબુક ઉપર વાયરલ કર્યો હતો. અનેક યુવાનોએ પૂ.ગુરુદેવને પોતાની જીવનનાવના નાવિક ગણાવ્યા હતા તથા શાસનને સમર્પિત રહેવાના મનોરથ કર્યા હતા.

પૂ.આ.શ્રી રત્નસુંદરસૂરીશ્વરજી મહારાજાએ તથા પૂ.મુનિશ્રી પ્રભુરક્ષિત વિ.મ., ભાયખલા તથા ચાલીસગામથી પૂજ્યશ્રીના ગુણાનુવાદ કર્યા હતા.

શહાપુર ચુપે પૂજ્યશ્રીની પુષ્યતિથિ નિમિતે ટ્રસ્ટમંડળમાં, ગામમાં તથા સહુના સગા-સંબિલિઓને સમૂહ સામાયિકમાં જોડ્યા હતા. લગભગ ૧૦૦૦ જેટલા સામાયિક નોંધાયા હતા. માનસમંદિરના દરેક ટ્રસ્ટીઓએ તથા તીર્થમાં સ્ટાફના ભાઈઓએ પણ સામાયિક કરી પૂજ્યશ્રીને અંજલિ આપી હતી.

દિવસ આડોસી-પાડોશીઓને બોલાવી પ્રતિકમજાણાદિ કરાવ્યા હતા.

ચૈત્રી શાશ્વતી ઓળી દરમ્યાન યુવાનોએ બાળકો માટે નવપદજ્ઞયત્ની એક ચિત્ર સ્પર્ધાનું આયોજન કર્યું હતું. ભારતભરમાંથી ૨૫૦ બાળકોએ ભાગ લીધો હતો. સંગીતકાર યુવાનો દ્વારા રોજ રાતે વર્યુષ્યલ પ્રલ્યુદ્ધ ભક્તિના આયોજન કર્યા હતા. અલગ-અલગ યુવાનોએ સુંદર પ્રલ્યુદ્ધ ભક્તિના ગીતો ૨૪૪ કરી લોકોની રાત્રિ ધર્મમય બનાવી હતી.

એકાંતરે યુવા સશક્તિકરણ માટે ઔઝ્યુકેશન, સ્કીલ ડેવલપમેન્ટ, ઇન્ટરવર્યુ પ્રીપ્રેશન, સી.વી.પ્રીપ્રેશન, માનયનોરીટીના લાભાલાભ, વ્યાપાર વૃદ્ધિ માટે ૮૦-૮૦ મિનિટનો ઓનલાઈન વર્કશૉપ રાખી યુવાનોને માર્ગદર્શન આપ્યું હતું.

એલર્ટ આઈડીયલના માધ્યમે સંગીત સ્પર્ધા, વંતૃત્વસ્પર્ધા, ઇન્ટરમેન્ટ સ્પર્ધા, એક પાત્રીય અભિયન સ્પર્ધા, પ્રાચીન તીર્થ સ્પર્શનાની સ્પર્ધા વિ યુવાનોની શક્તિને ઉજાગર કરવાના આયોજન કર્યા હતા.

વૈ.સુ.દ, પૂજ્યપાદ ગુરુદેવશ્રી હેમરતનસૂરીશ્વરજી મહારાજાની ૧૧ મી પુષ્યતિથિ નિમિતે એક સાલ હો બેમિલાસ આયોજન અંતર્ગત બાર માસિક અનેક અરાધનાઓનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તા. ૧-૫-૨૦૨૦ થી તા. ૩૦-૪-૨૦૨૧ સુધી ૧ વર્ષ ૧ રમ્ય ૨૫ સ્વર્ગારોહણ વર્ષ તરીકે ઉજવવા પ્રેરણા કરી હતી.

❖ મે : સૂત્ર સ્વાધ્યાય - ધાર્મિક વાંચન. ❖ જૂન : બહારનું

ભોજન બંધ. ♦ જુલાઈ : થિયેટર - મોબાઇલ ઉપર મૂવી દેખવાનું બંધ. ♦ ઓગાષ : ૧ કલાક પ્રવચન શ્રવણ અથવા સત્સંગ. ♦ સાટેમબર : ઓનલાઈન ખરીદી બંધ ♦ આક્ટોબર : સ્વદેશી ચીજનો જ ઉપયોગ. ♦ નવેમ્બર : નિત્ય સામાયિક, ધ્યાન, જ્ઞાપ, આરાધના. ♦ ડિસેમ્બર : પ્રાચીન તીર્થ યાત્રા. ♦ જ્ઞાન્યુઆરી : સપરિવાર સંવાદ, પ્રાર્થના. ♦ ફેબ્રુઆરી : આગામી ૨૫ વર્ષ આપ જિનશાસન માટે શું યોગદાન આપશો? બે પાનાનો નિબંધ. ♦ માર્ચ : ઉષેદૂરી તપ દરરોજ. ♦ એપ્રિલ : રાઈમપાસ માટે મિડિયાનો ઉપયોગ નહિ. (ઉક. રોજ ધંધા માટે ધૂટ)

યોજનામાં જોડાવા ઓનલાઈન રજીસ્ટ્રેશન કરી વિવિધ આરાધનાનો ઉપરોક્ત ચાર્ટ આપવામાં આવ્યો હતો. આ રીતે પણ અનેક યુવાનો આરાધનામાં જોડાયા હતા. યુવાનો દર મહિને એક નિયમનું પાલન કરી પૂજ્ય ગુરુદેવની સ્મૃતિ સાથે ધર્માચારાધનામાં આગળ વધશે. આ યોજનાના અંતે ૧૧ સૌથી વધુ આરાધના કરનાર યુવાનોનું વિશિષ્ટ બહુમાન કરવામાં આવશે.

ભાયખલા ગ્રુપ : લોકડાઉન દરમ્યાન ૫૫૦ સાધર્મિક પરિવારોને તેમના ખાતામાં ૫૦૦૦ જેટલી રકમ બે વાર ભરવામાં આવી. ત્રીજીવાર પણ ભરવામાં આવશે. ૭૦૦ સાધર્મિક પરિવારોને રૂ. ૨૦૦૦ની અનાજની કીટ મોકલવામાં આવી. ચોરતરના ૪૧ પરિવારોને તેમના ખાતામાં ઓગાષ માસ સુધી (ચાર મહિના) દર મહિને રૂ. ની રકમ ભરવામાં આવશે.

આ સિવાય પણ મુંબઈમાં રીક્ષા, ટેક્સી, હાથલારી, પાટીવાળા મજૂરોને અનાજની કીટનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું હતું. પોતાના વતન જતા મજૂરોને રાણીબાગ જઈ દરરોજ ૧૫૦૦ પાણીની બોટલનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું હતું. આ સિવાય પણ આ શુંપ અનેક સુંદર કાર્યો કરી રહેલ છે.

ડાયમેન્ડ માર્કેટ : શુંપ લોકડાઉન દરમ્યાન ઓનલાઈન ઉપર ૧૩૦૦ આરાધકોને નોંધી રૂ. ૧૦૦૦ જેટલા સામાયિક કરાવ્યા હતા તથા ૪૮૮૧૪૨ જ્ઞાપ કરાવ્યા હતા. ૫૦૦ પરિવારોને સાધર્મિક ભક્તિ કરવામાં આવી. જૈનેતર પરિવારોને ૫૦૦ અનાજની (૧૦૦૦ રૂ.) કીટ વિતરણ કરવામાં આવી. આ સિવાય દરરોજ ૫૦ કિલો પક્ષીને ચણ, ફૂતરા તથા ગાયને દૂધ-રોટલીનું ભોજન કરાવવામાં આવે છે. જીવદ્યા તથા સાધર્મિક ક્ષેત્રે આ શુંપ પણ સારું કાર્ય કરી રહ્યું છે.

૧૦૦ વર્ષ પ્રાચીન ખેરાલુનું શ્રી ઋપલદેવ જિનાલય

ગુજરાતમાં અમદાવાદથી તારંગા તીર્થે જતાં ખેરાલુનું નગર આવે છે. ત્યાંથી તારંગા ૨૫ કિ.મી. જેટલું થાય છે. ખેરાલુમાં ત્રણ જિનાલયો એક જ પરિસરમાં છે. ત્રણેયમાં પ્રાચીન પ્રતિમાઓ છે. ગામમાં જૈનોની વસતિ પણ છે.

તેમાં પ્રથમ તીર્થકર શ્રી ઋપલદેવનું પ્રાચીન જિનાલય ખૂબ જ ઊર્જીથી ભરેલું છે. પ્રભુની પ્રતિમા જોતાં જ નયનો દરી જ્યા એટલી વિશાળ અને દર્શનીય છે. આ જિનાલય વિ.સં. ૧૩૦૧માં બન્યું છે તેવો ઈતિહાસ મળે છે.

૧૧મી સદીના અંતમાં શ્રીમાળી જૈનો હતા. તેમનો આદિ પુરુષ ભિત્તમાલનગરનો (રાજ્યસ્થાન) ભ. શાંતિનાથના જિનાલયનો ગોળી શેઠ શ્રીમલ્લ નામે હતો. તેમનો એક વંશજ શેઠ જિનદાસ બેણેપમાં રહેતો હતો. રૂપમાં અતિસુંદર હતો. તે સમયે બેણેપમાં રાજા ભીમનું રાજ્ય હતું. રાણાને સંતાન ન હોવાથી તેણે પોતાના દિવાન જોગાની પુત્રી માનાને ખોળે લીધી હતી.

એકવાર આ જિનદાસ ઉપર માના મોહિત થઈ. રાજાએ પરણાવાની તૈયારી બતાવી પરંતુ જિનદાસે માના દશા શ્રીમાળી હોવાથી ના પાડી છતાં રાજાએ બણજબરીથી લગ્ન કર્યા. પછી તો જિનદાસ ત્યાંથી નીકળી આરાસણમાં રહેવા લાગ્યો. ત્યાં મરકી ફાટી નીકળવાથી જિનદાસના વંશજો ઈડરમાં જઈ વસ્યા. તેમાંના એક મંત્રી નાયકે સં. ૧૩૦૧માં ભ. ઋપલદેવનું મંદિર બંધાવી આ.સિંહપ્રભસૂરિ (વિજાપુર) પાસે પ્રતિષ્ઠા કરાવી.

આ સિંહપ્રભસૂરિ વિજાપુરના હતા. પિતા અરિસિંહ પોરવાડ તથા માતા પ્રીતિમતી હતી. સં. ૧૨૮૮માં જન્મા હતા. ૫ વર્ષ બાદ મારી-મારકીના રોગમાં માતા-પિતા મરણ પામ્યા. તેમના કાકા હરિએ વલભીશાળાના ભદ્રારક ગુણપ્રભને ૧૦૦ સોનામહોરો લઈ સોંપી દીધા. વિ.સં. ૧૨૮૧માં તેઓએ દીક્ષા લીધી. ત્યારબાદ તેઓ ભાજ્યા અને સમર્થવાદી બન્યા. વિ.સં. ૧૩૦૮માં ખંભાતમાં આ.મહેન્દ્રસૂરિનો કલ્પસૂર વાંચતાં વાંચતાં વાયુના અતિપ્રકોપથી અચાનક કાળધર્મ થયો. તેમના શિષ્યોમાં યોગ્યતા ન હોવાથી ખંભાતના સંઘે તેઓને યોગ્ય જાણી ૧૩૦૮ની સાલમાં આચાર્યપદ આપુછ કર્યા. પછી તેઓ લાંબુ આયુષ્ય જીવી શક્યા નહિ. સં. ૧૩૧૭માં ભરયુવાનીમાં કાળધર્મ પામ્યા. આમ આ.મહેન્દ્રસૂરિની પાટે આવેલા સિંહસૂરિ કર્મના ઉદ્યે શિશ્યિલ થયા. ચૈત્યવાસી ભદ્રારક બન્યા. તેમના ઉપદેશથી ૧૩૦૧માં ઈડરના મંત્રી નાયકે ખેરાલુમાં શ્રી આદિનાથ મંદિર બનાવેલું છે.

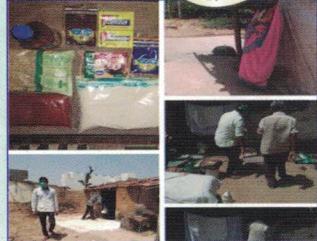
તારંગા તીર્થે જતાં આ પ્રતિમાના દર્શન-પૂજન અવશ્ય કરવા જેવા છે.

લોકડાઉનના કારણે એપ્રિલ, મે, જૂન, જુલાઈ, ઓગાષ માસના અંકો પ્રકાશિત કરી આપને પોસ્ટ કરી શક્યા નથી તે બદલ ક્ષમા કરશો.

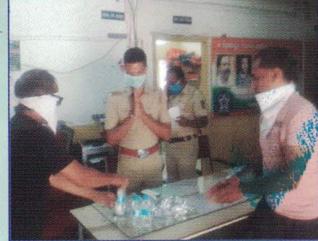
જૈન એટર્ટ ગુપ્ત દ્વારા લોકડાઉનમાં યુવાનો દ્વારા વિવિધ એક્ટીવિટી

આપોએ ગુપ્ત દ્વારા અત્યંત ગરીબોને અનુકૂળાદાન

ઓરંગાબાદ ગુપ્ત દ્વારા સફાઈ સેવક, પોલીસ કર્મચારી ફૂડ પેકેટ વિતરણ

બાલાપુર ગુપ્ત દ્વારા ગરીબોને હિસ્કીટ તથા રચાણાના પેટેનું વિતરણ

બરુદ્ય ગુપ્ત દ્વારા ખીચડી અને છાશનું વિતરણ

ડબોઈ ગુપ્ત દ્વારા મહાવિર જન્મ કલ્યાણક નિમિત્તે ભાત, મગ અને નુંદીનું વિતરણ

દાંગઢા ગુપ્ત દ્વારા ગરીબોને આનાજની કીટેનું વિતરણ

હિંડોન સીટી દ્વારા હોસ્પિટલમાં ફૂટ વિતરણ

સુશાવાડા ગુપ્ત દ્વારા ફૂડ પેકેટ વિતરણ

કલ્યાણ ગુપ્ત દ્વારા આદિવારી વિસ્તારમાં અનાજ વિતરણ

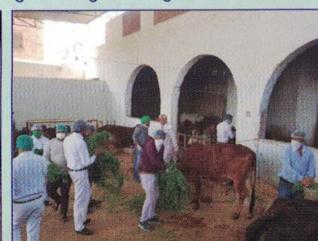
નાલાસોપારા ગુપ્ત દ્વારા સાધ્વીજી ભ.ની પૈયાવચ્ચય

વડોદરા ગુપ્ત દ્વારા બિલ્ડિંગ સંક્રિય આરાધનાનું આયોજન

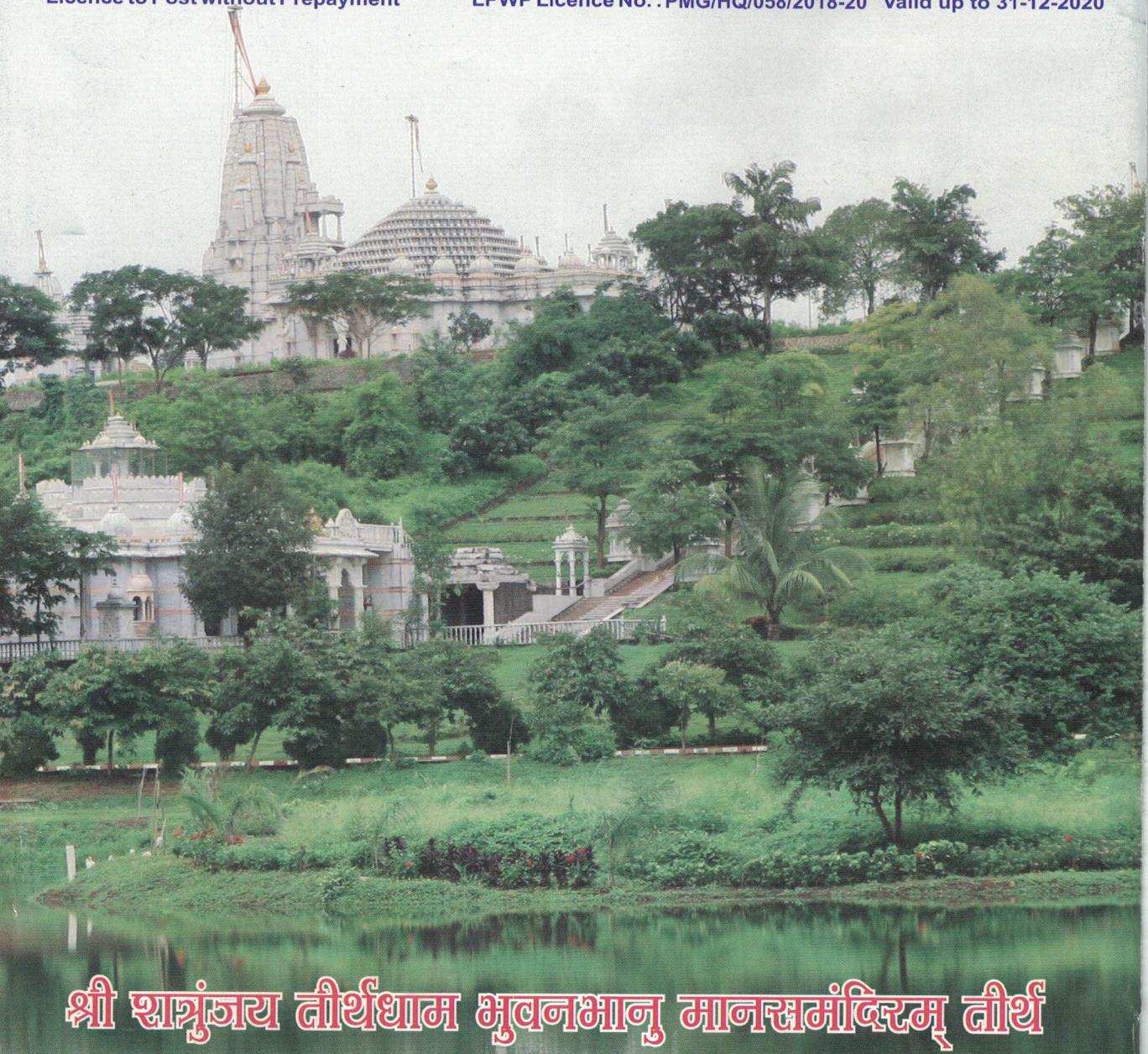
દાંગઢા ગુપ્ત દ્વારા પાંજરાપોળમાં ઘાસ વિતરણ

બારંદર ગુપ્ત દ્વારા ૪૧૫ ઉપરાંત સામાયિક આરાધના

હિંડોનસીટી ગુપ્ત દ્વારા પાંજરાપોળમાં ઘાસ વિતરણ

સોજન્ય : સ્વ. કાન્લાલેન ચંદુલાલ મહેલા, બાયખંલા, મુંબઈ

શ્રી શાનુંજય તીર્થધામ મુવનમાનુ માનસગંડિતમ् તીર્થ

માલિક : શ્રી અહૃદ ધર્મ પ્રભાવક ટ્રસ્ટ
૧૭, પ્રાર્થનાપીઠ, ઇલોરાપાર્ક, જૈન દેરાસર પાસે,
નારણપુરા ચાર રસ્તા, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૩
ફોન : ૦૭૯-૨૭૬૮૧૩૧૭

તંગ્રી-મુદ્રક-પ્રકાશક : કલેશભાઈ વી. શાહ, અમદાવાદ
મુદ્રક : સર્વોદય ઓફસેટ, અમદાવાદ.

To,